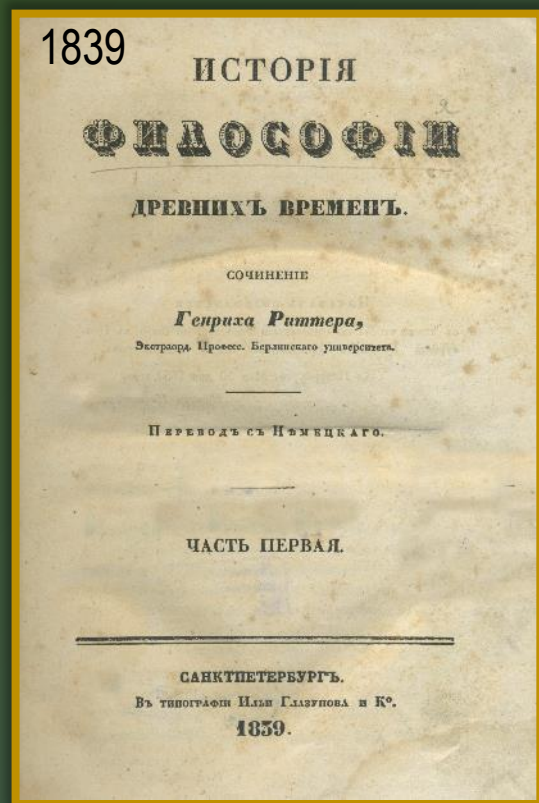

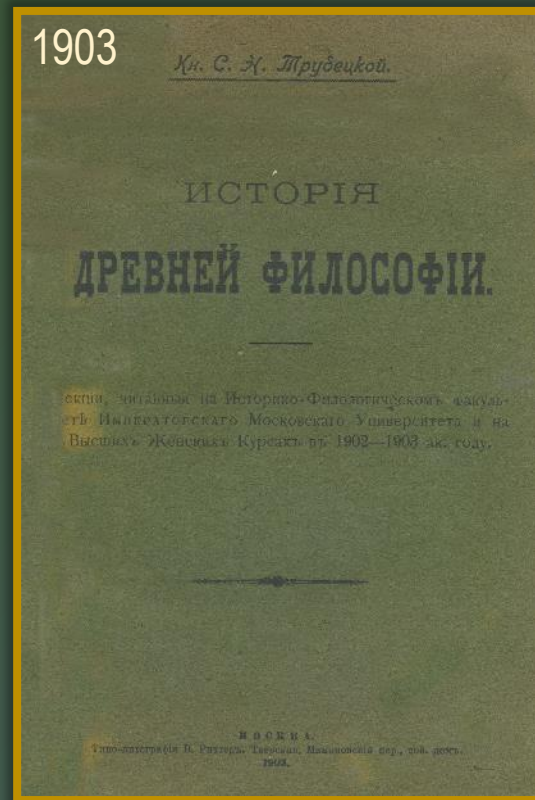
The background of the image is a reproduction of Raphael's fresco 'The School of Athens'. It depicts a group of ancient Greek philosophers in a grand, classical building with arches and statues. In the center, Plato points his index finger towards the sky, while Aristotle holds his palm up, palm facing forward. Other philosophers are engaged in various activities: some are teaching, some are debating, and some are resting. The scene is filled with intellectual activity and classical architectural details.

Антична філософія

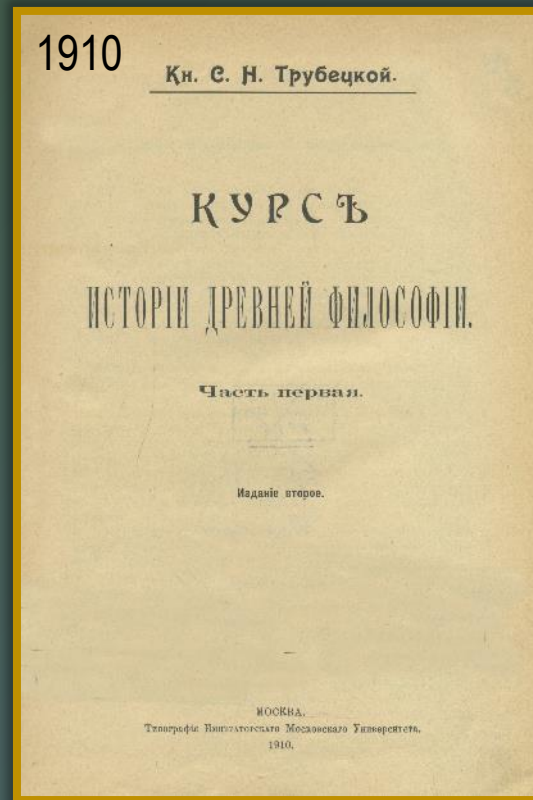
Антична філософія, тобто давньогрецька і давньоримська філософія, зародилася в VI ст. до н. е. у Греції й проіснувала до VI ст. н. е., до тих пір, коли імператор Юстиніан у 529 році закрив останню грецьку філософську школу — Платонівську Академію.

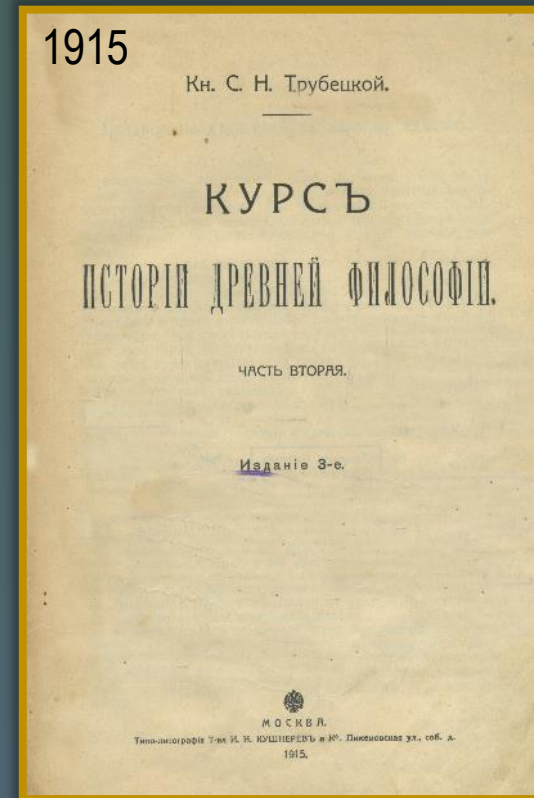
В 99451/1

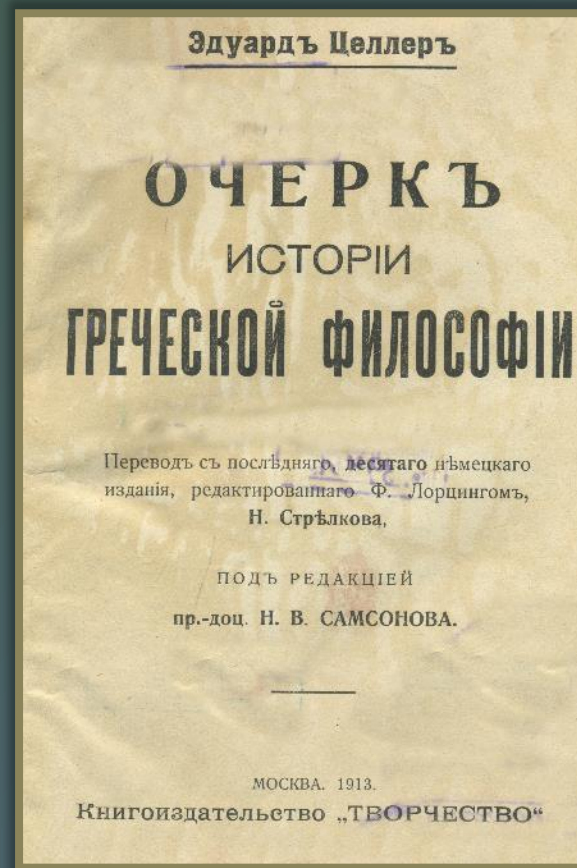
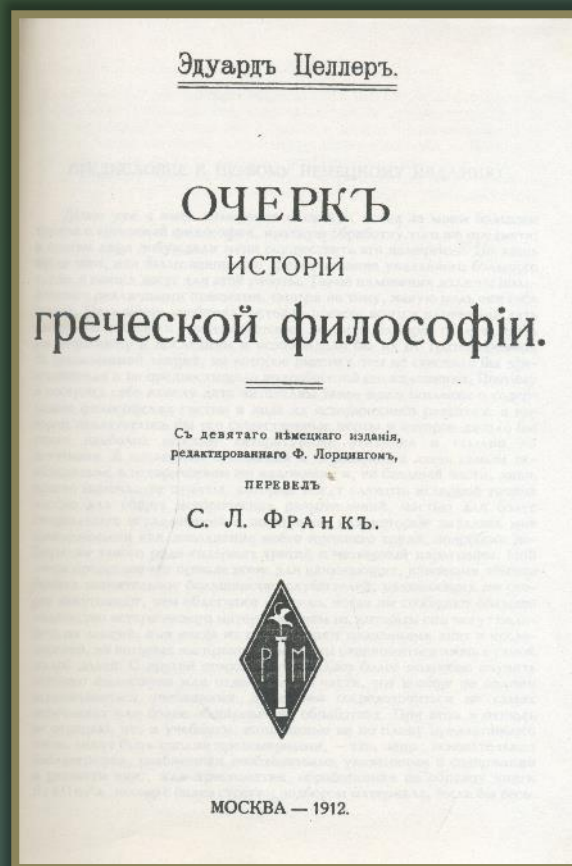
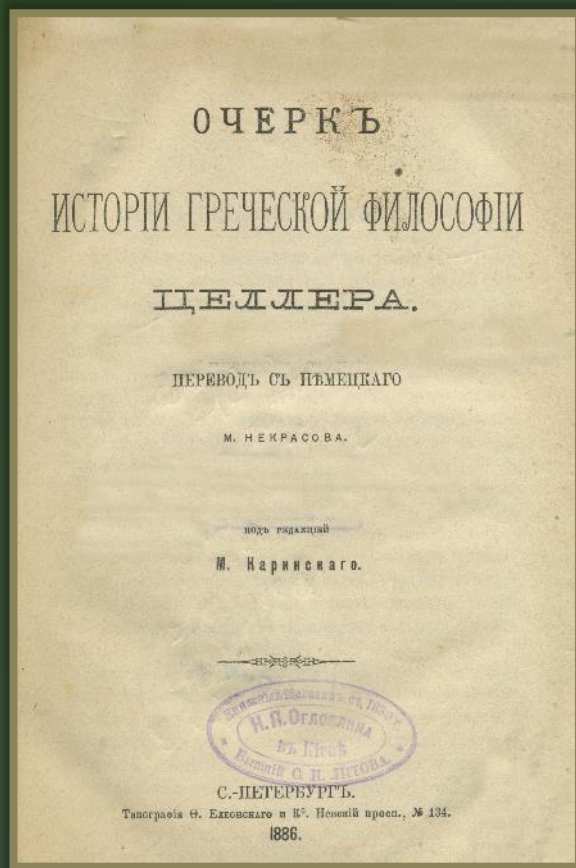
В 181952

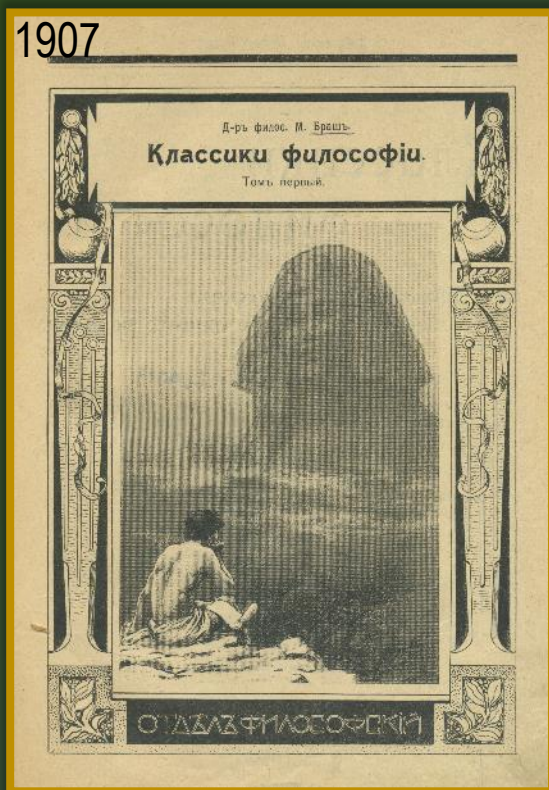
В 139723/1

В 139723/2

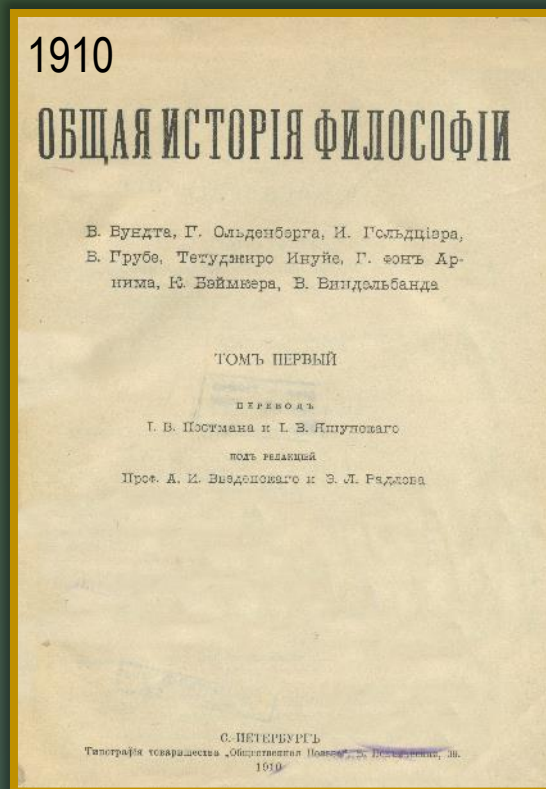

1907

Bo 38597/1

1910

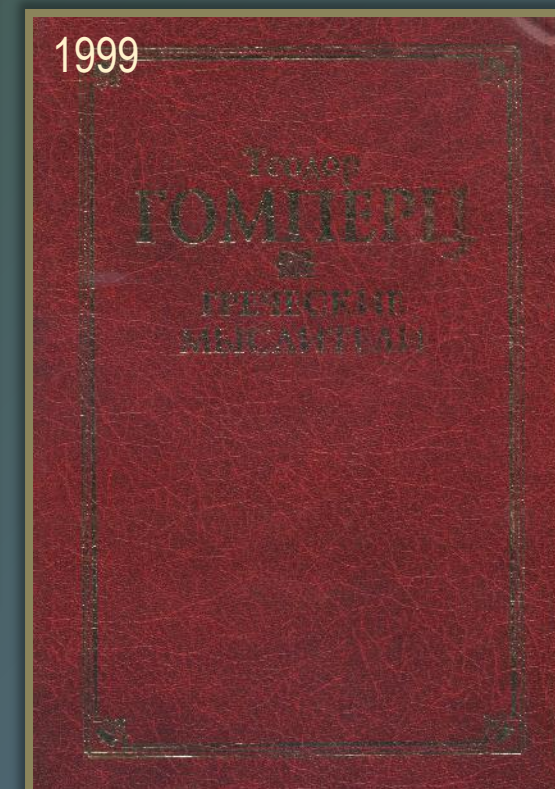
B 99619/1

1911

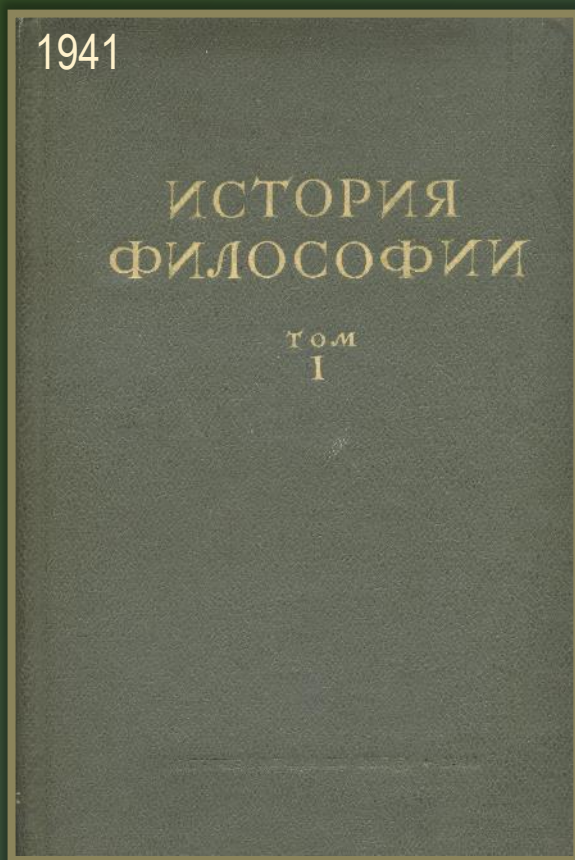

B 158009/1

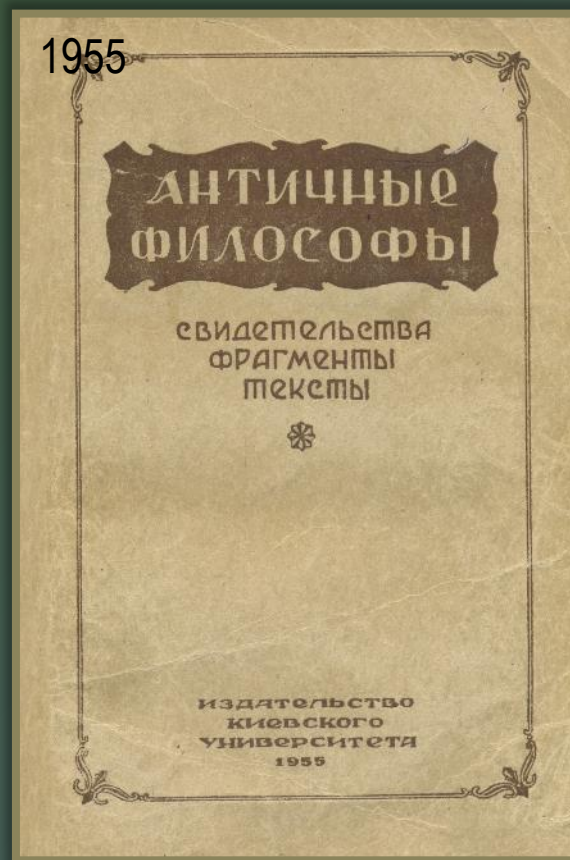
1999

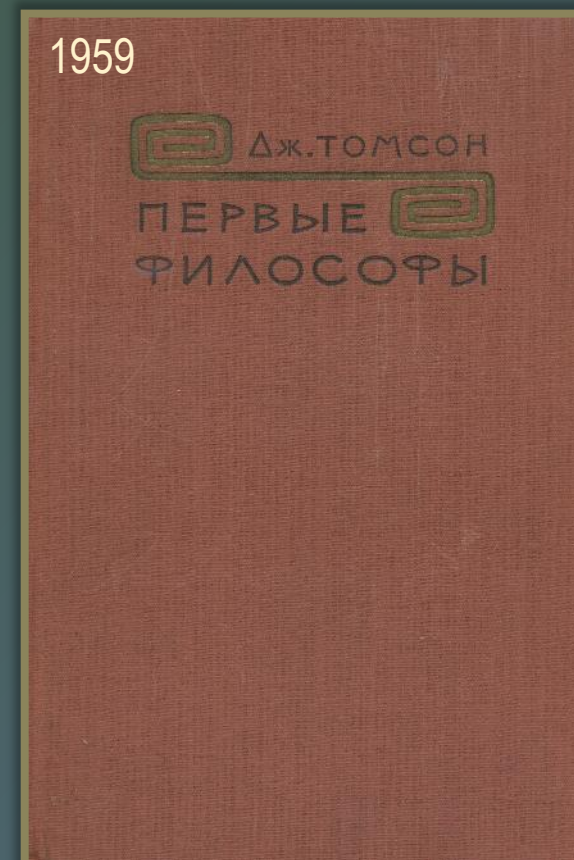
Ba 649039

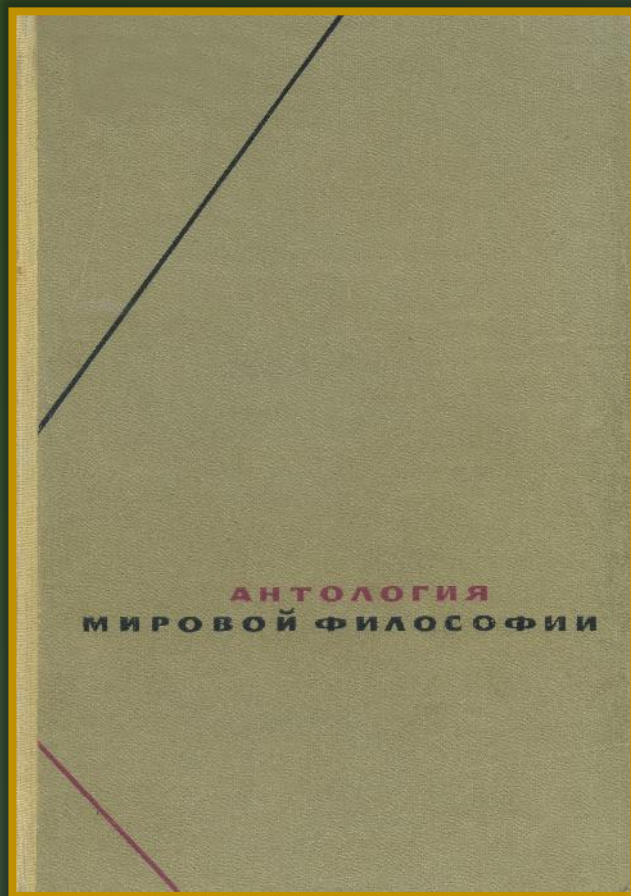
Айзеншток 5525/1

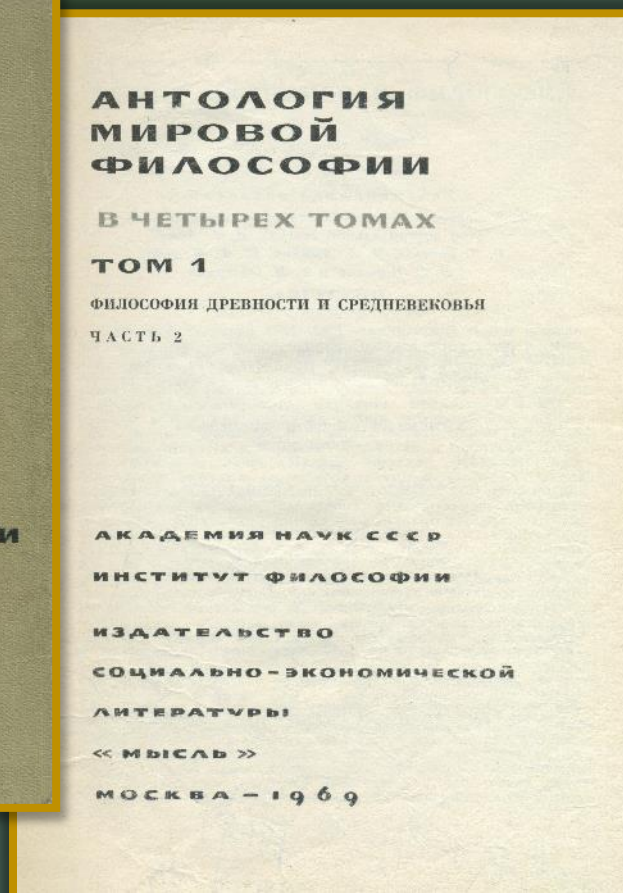
Во 618799

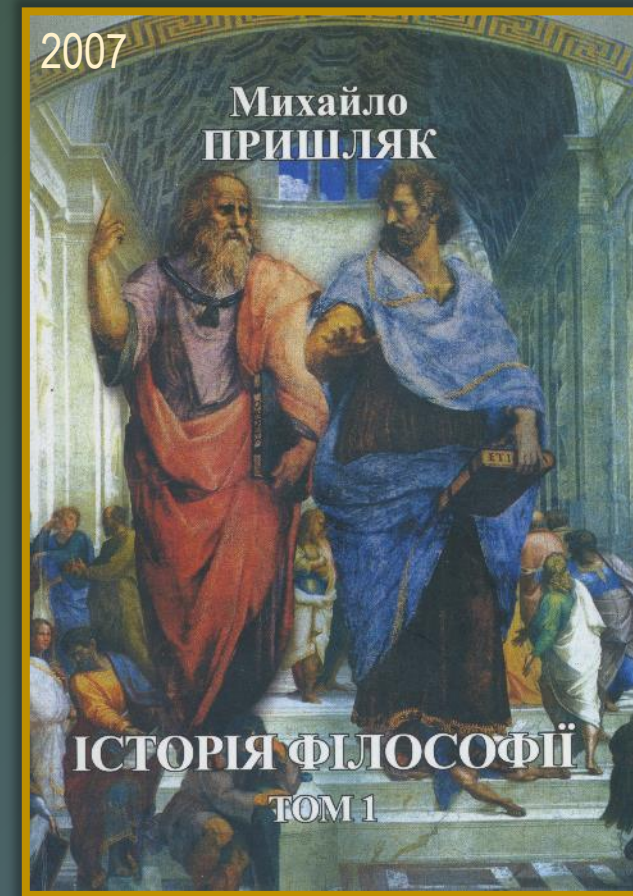
Попов 16688

В 318647/1.1

В 318647/1.2

В 351515/1

2014

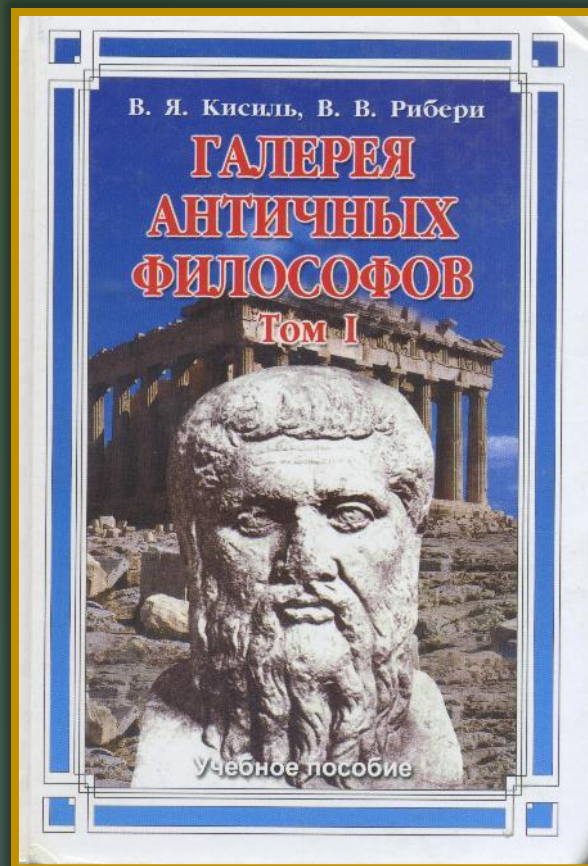
П'єр Адо

ЩО ТАКЕ АНТИЧНА ФІЛОСОФІЯ?

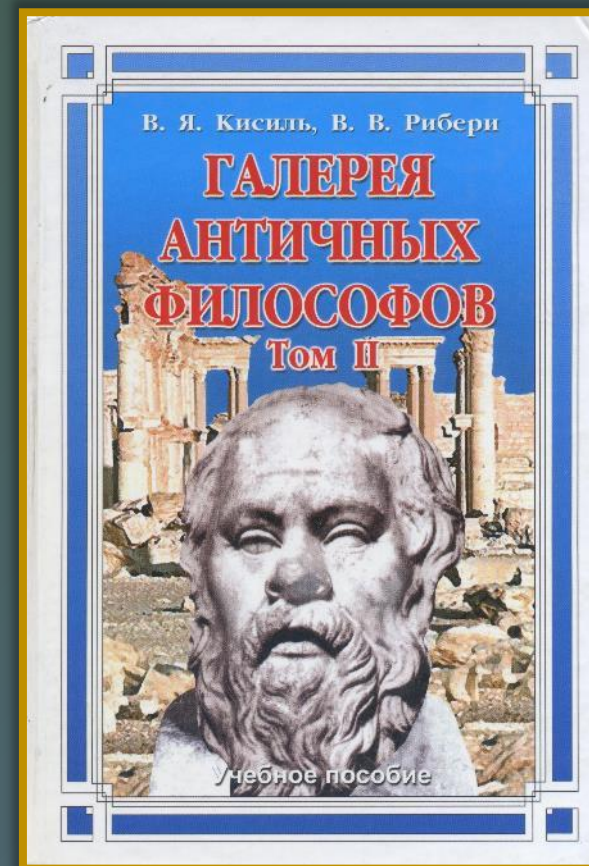
М
НОВИЙ АКРОПОЛЬ

Ва 788861

В 346210/1

2002

В 346210/2

Давньогрецька філософія бере свій початок із «семи мудреців», які відіграли ключову роль у підготовці античної філософії. Словосполучення «сім мудреців» беруть у лапки, бо цих мудреців було значно більше. Час діяльності «семи мудреців» — кінець VII і початок VI ст. до н. е. Вони були видатними мислителями, вченими, поетами, законодавцями свого часу, користувалися особливою пошаною і загальною любов'ю у греків.

СЕМЬ ГРЕЧЕСКИХЪ МУДРЕЦОВЪ,

или

Краткое Историческое описание
ихъ жизни, свойствъ и дѣяній,

выбранное изъ достовернѣйшихъ
источниковъ.

Съ семью гравированными портретами.

Сочиненіе

В. А. В.-Добровольскаго.

Nullius aut facultatis aut disciplina
tanta utilitas, quanta historiae existit.

CORN. CELSUS.

САНКТ-ПЕТЕРБУРГЪ.

въ типографіи департам. народ. просвѣщенія.

1829.

1829

ПРЕДВАРИТЕЛЬНОЕ СВѢДѢНІЕ

О
СЕМИ МУДРЕЦАХЪ.

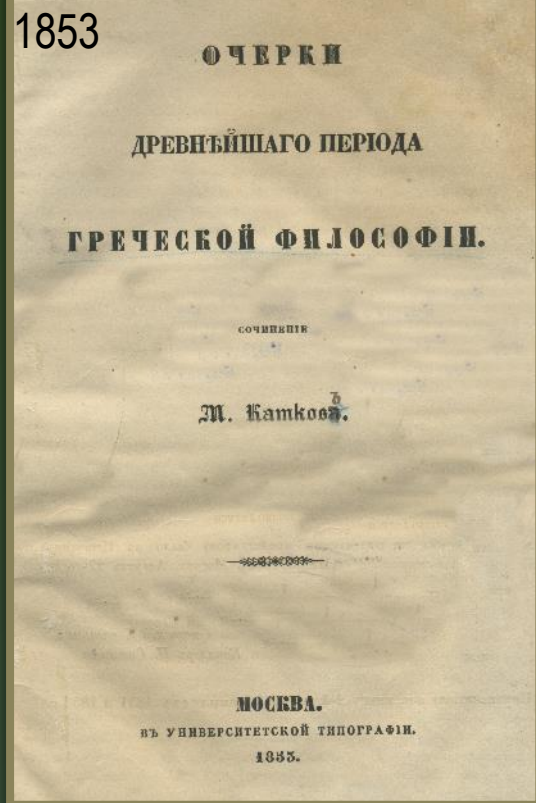
Платонъ въ Пропогорѣ упоминаетъ
о слѣдующихъ семи Греческихъ муд-
рецахъ: 1) Фалесъ, 2) Пифагоръ, 3)
Віасъ или Віансъ, 4) Солонъ, 5)
Клеобулъ, 6) Мизонъ и 7) Хилонъ.

Но поелику Исторія предпослѣдняго
(Мизона) мало извѣстна, и изъ со-
чиненій Платона знаемъ о немъ толь-
ко то, что онъ былъ родомъ Лаке-
демонянинъ, и что когда Анахарсисъ,

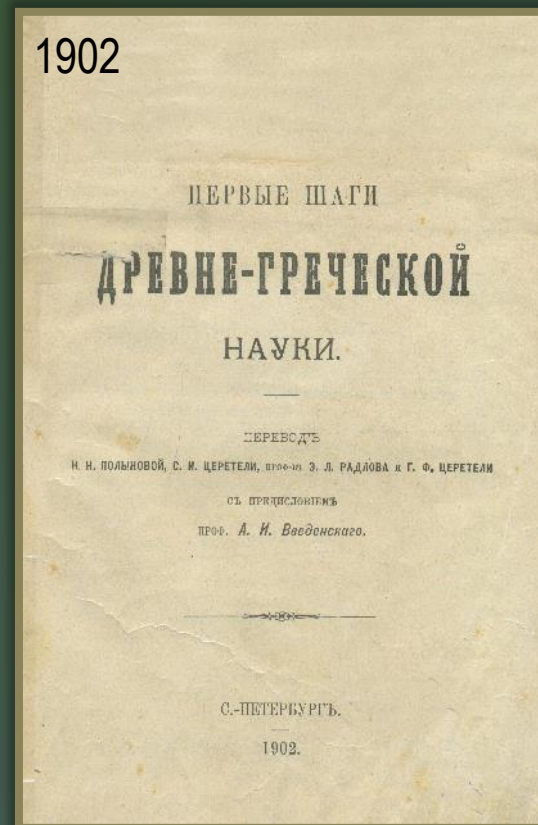
Ао 104650

У розвитку античної філософії виділяється чотири основних етапи.

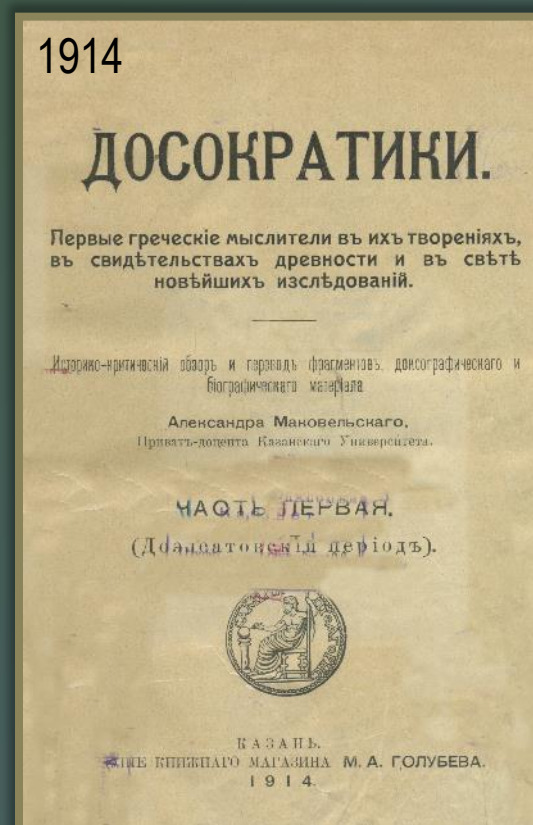
Перший етап - охоплює VII-V стст. до н. є. і називається досократівським (натурфілософським). Філософи ж, які жили до Сократа, так і називаються - досократики. У центрі ранньої філософії стояли проблеми фізики та Космосу.

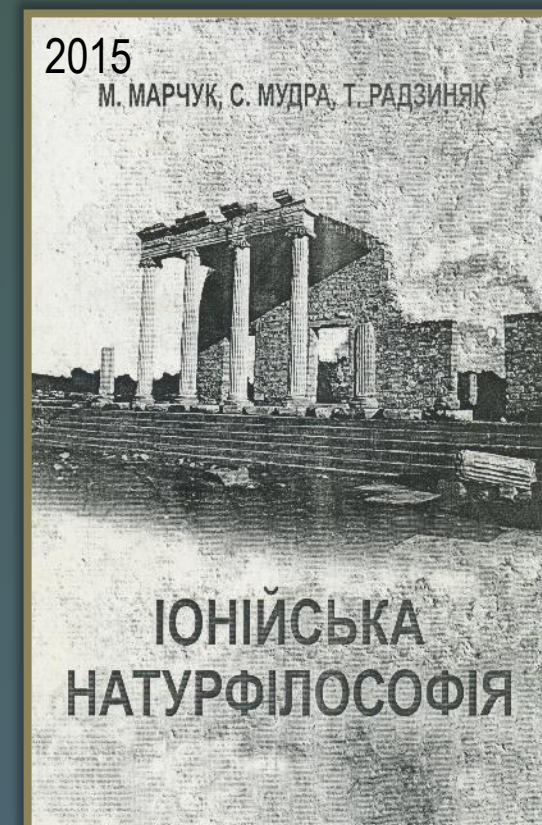
B 9196

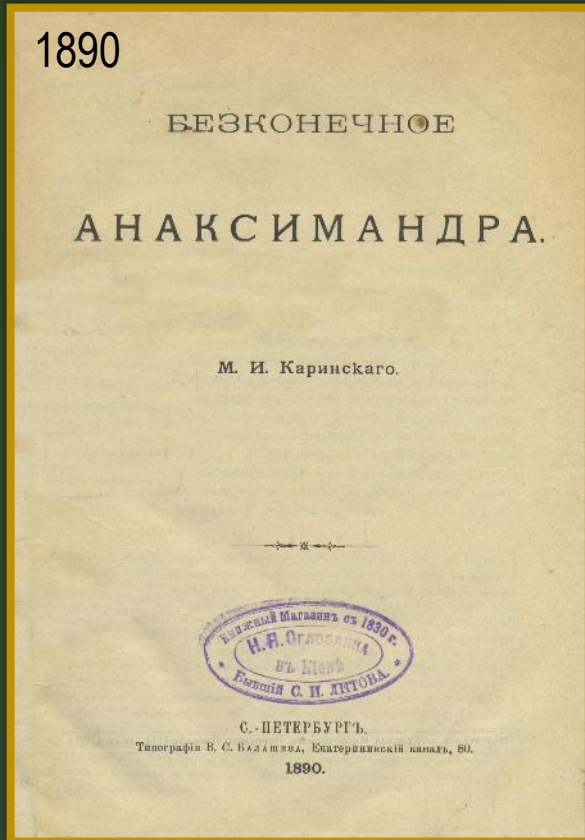
Bo 409236

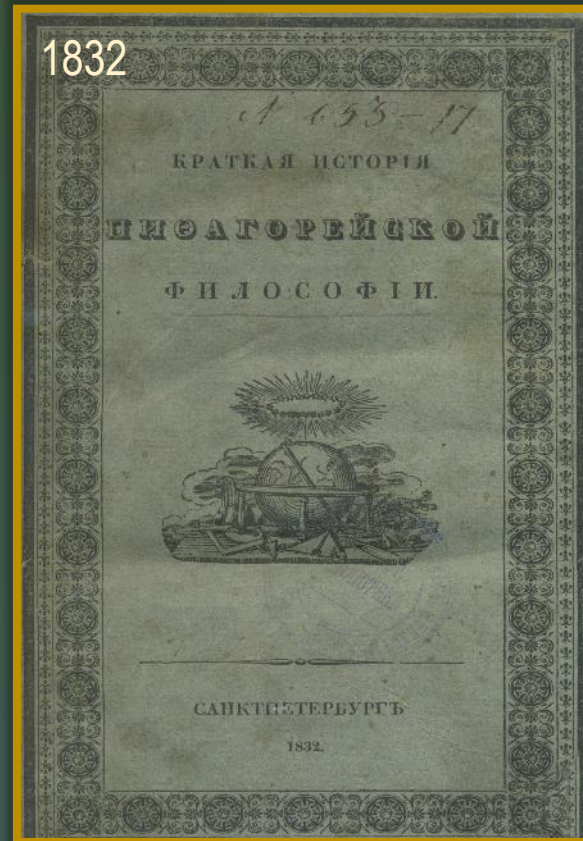
Bo 42826/1-2

Ba 800456

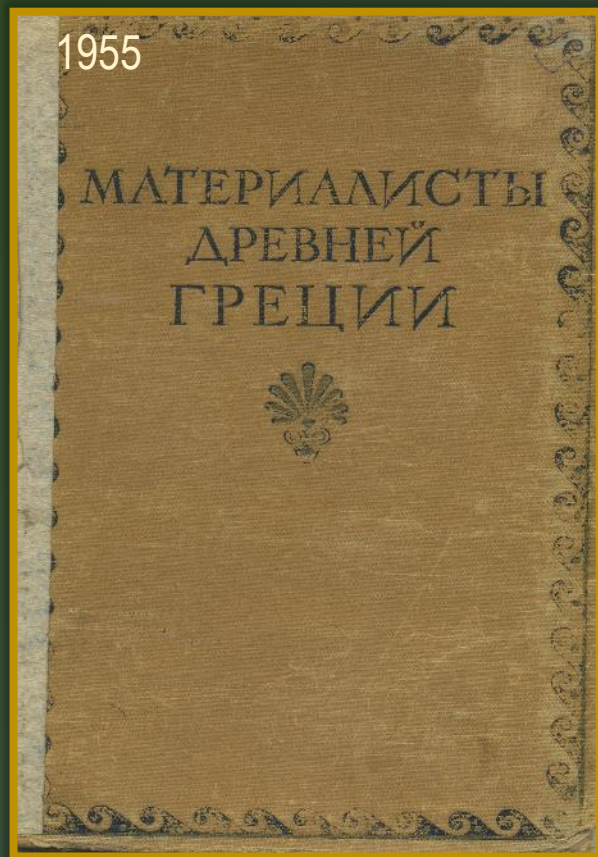
В 182600

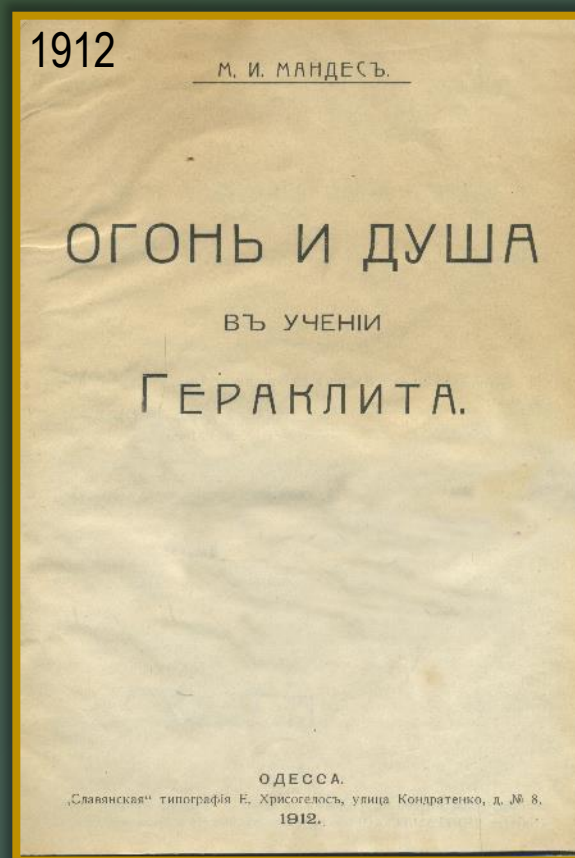
В 178560

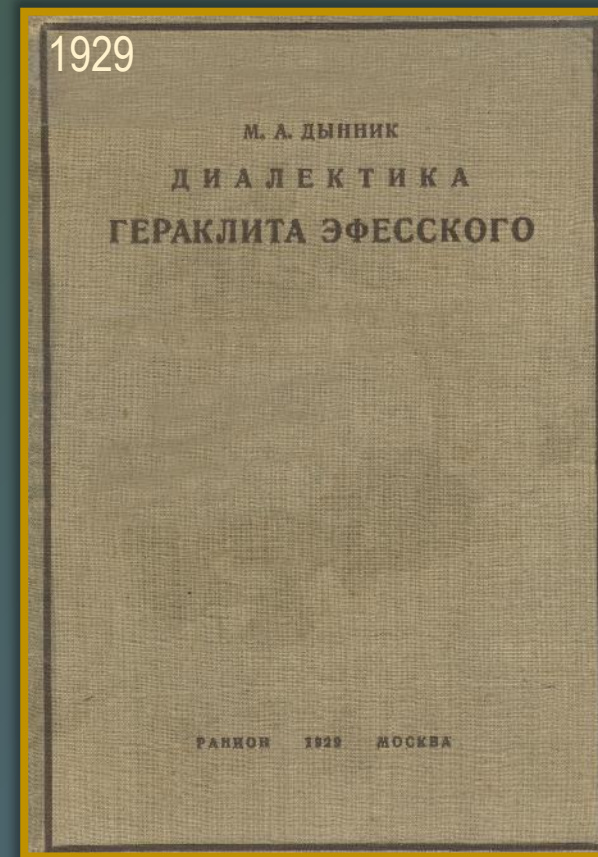
Ва 533439

Во 635572

В 9076

Рл 5133

1911

М. И. МАНДЕСЬ.

ЭЛЕАТЫ.

Филологическія разысканія въ области исторіи греческой философіи.

ОДЕССА.
Типографія „Толмачъ“, Успенская, 56
1911.

В 9077

1988

В. Я. КОМАРОВА

УЧЕНИЕ ЗЕНОНА ЭЛЕЙСКОГО

Ва 489153

1946

А. О. МЯКОВЕЛЬСКИЙ

ДРЕВНЕГРЕЧЕСКИЕ АТОМИСТЫ

Попов 16719

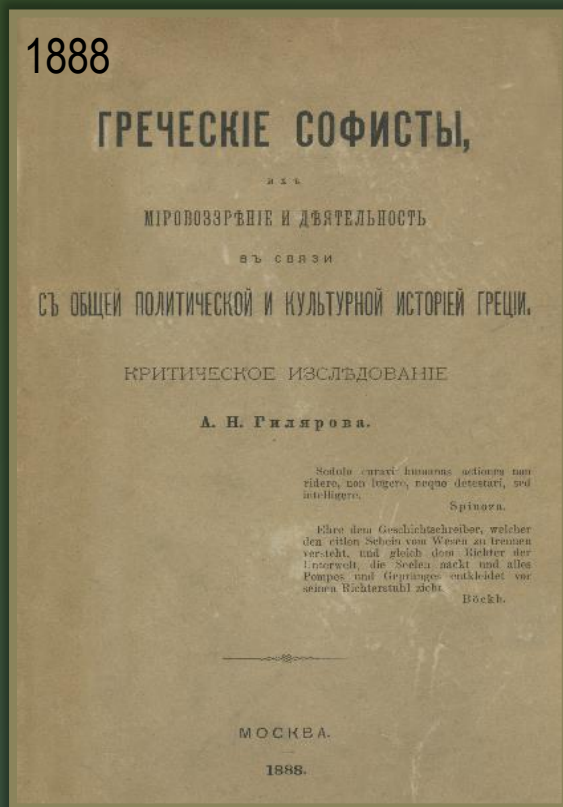
1970

С. Я. ЛУРЬЕ

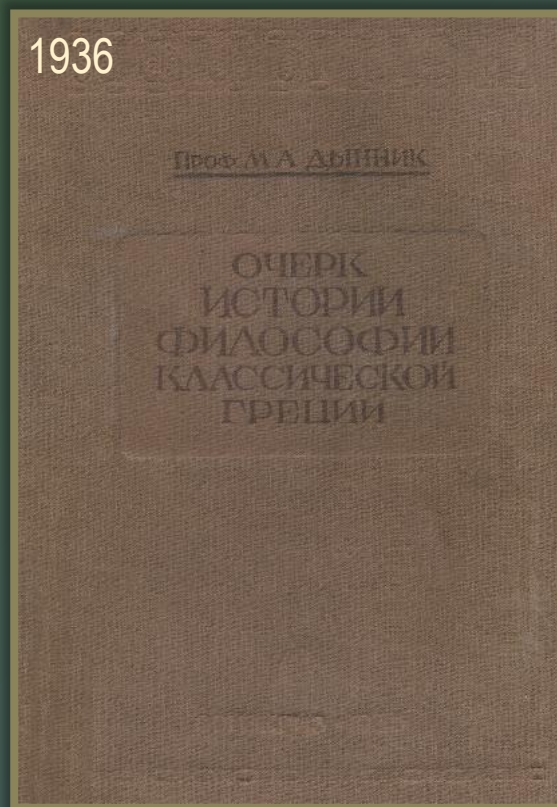
ДЕМОКРИТ

Вс 6938

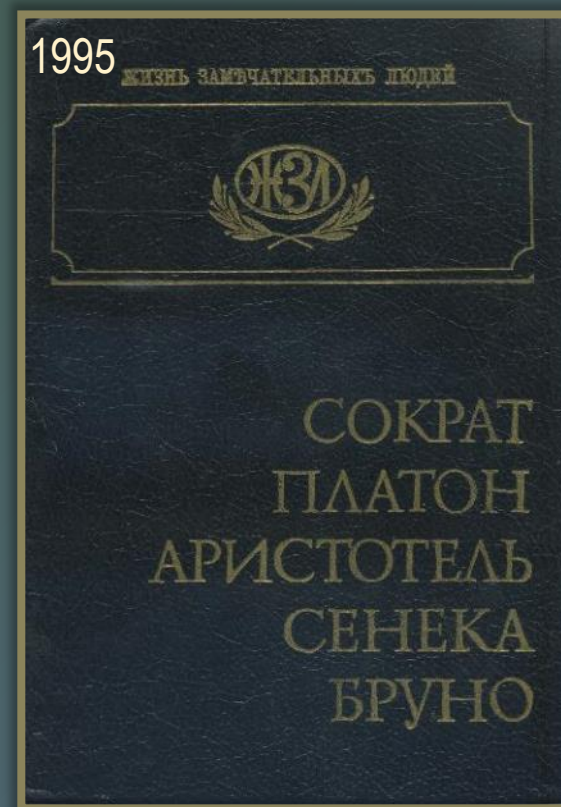
Другий етап - приблизно із середини (V ст. до н. є. - до кінця IV ст. до н. є.) - класичний (або висока класика). Софісти й Сократ, які вперше спробували визначити суть людини, здійснили антропологічний поворот у філософії. Філософська спадщина Платона й Арістотеля, що характеризується відкриттям надчуттєвого і органічним формулюванням основних класичних проблем, найповніше узагальнює і відображає досягнення класичної епохи грецької античності.

Bo 5680

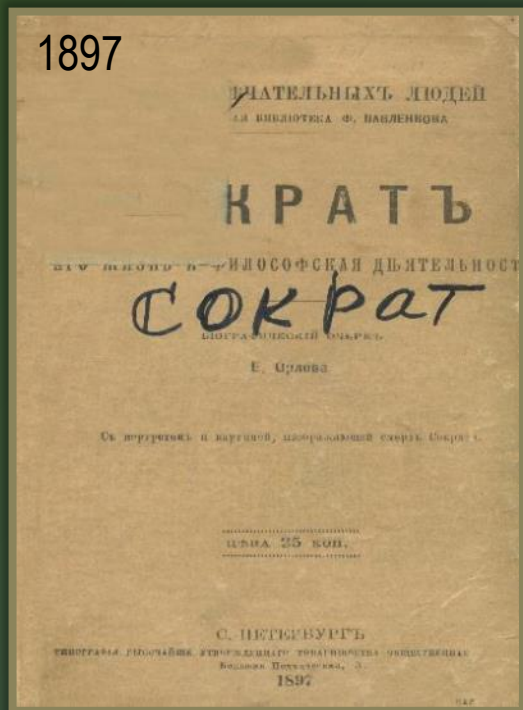

B 206068

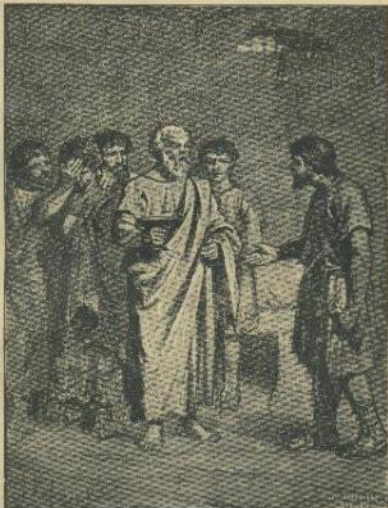
Ba 584532

1897

Ао141

ВЕЛИКІЙ ГРЕЧЕСКІЙ
МУДРЕЦЬ СОКРАТЪ.

Издание ПОСРЕДНИКА № 396.

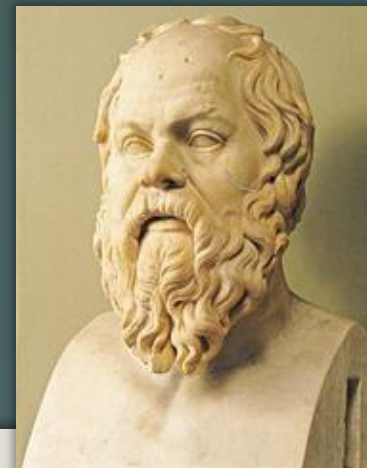
Во 314280

1923

С.А. ЖЕБЕЛЕВ
СОКРАТ

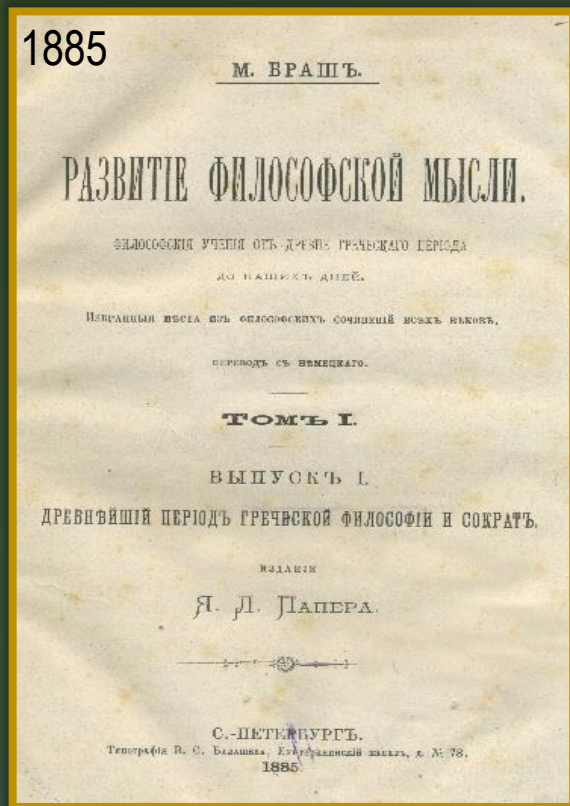
Р. С. Ф. С. Р.
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО
БЕРЛИН 1923

Ао 22531

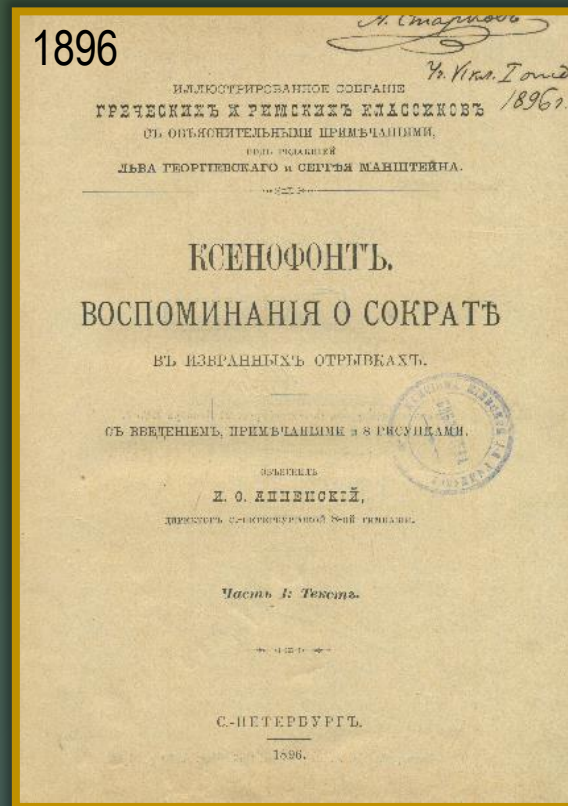

Сократ (469–399 рр. до н.е.) - давньогрецький філософ, вважається одним із засновників Західної філософії. Саме він надав філософії переважно практичного спрямування та започаткував моральну філософію. Сократ першим почав розмірковувати про спосіб життя людини і перший серед філософів, який був страчений за вироком суду тих-таки людей.

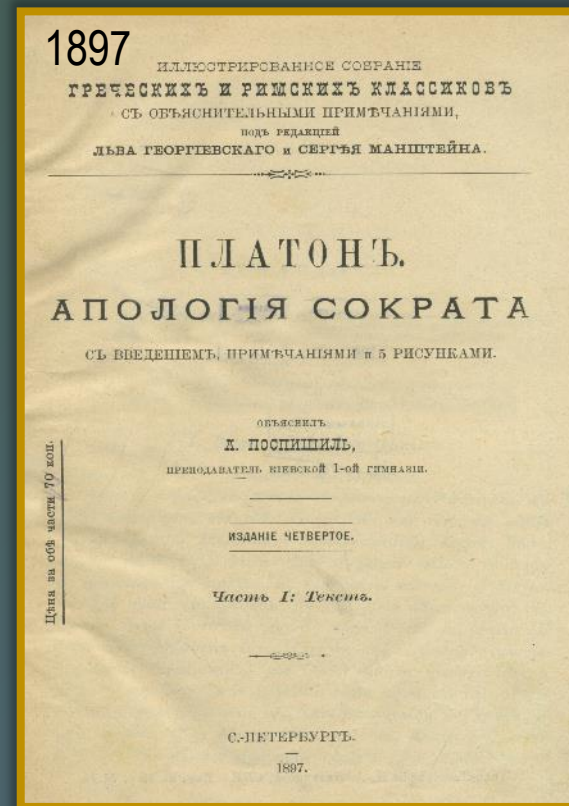
Сократ не залишив жодного письмового джерела після себе, тому його вчення відоме здебільшого завдяки свідченням його послідовників, зокрема його найвидатнішого учня — Платона, який виклав ідеї учителя в «Апології Сократа».

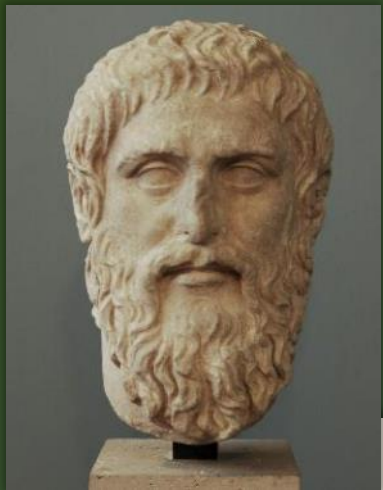
Во 95775/1

І Київ.гімн. N XVA.1013/1- словесн.

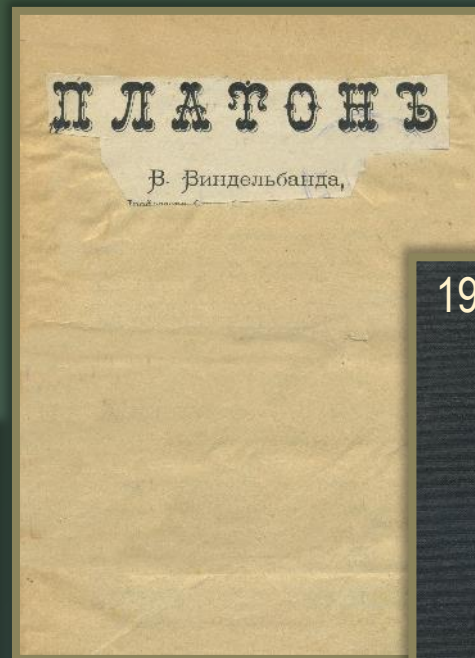

Во 42083/1-2

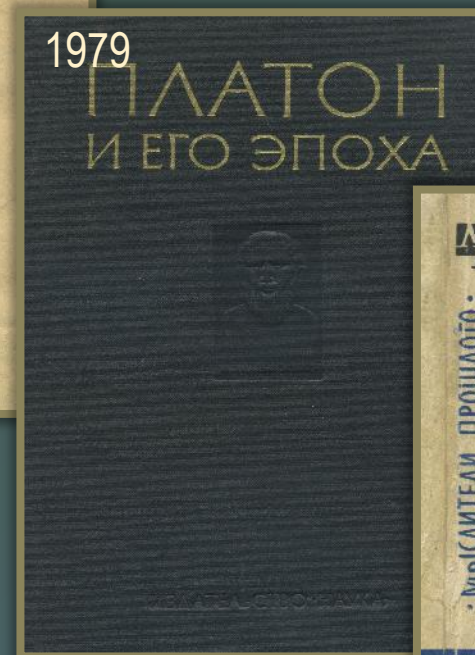

Платон Афінський

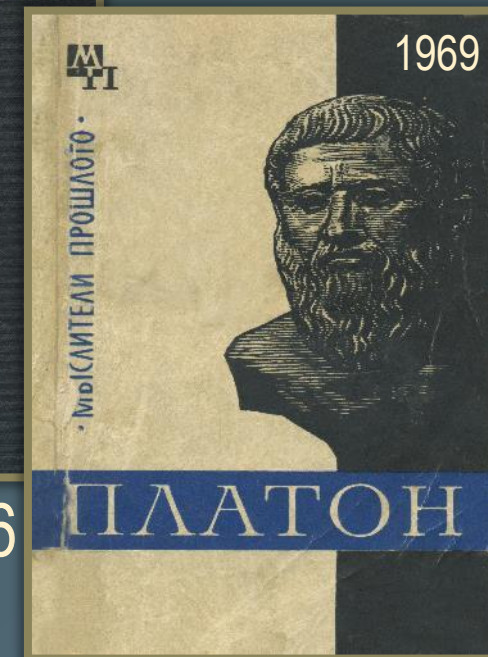
(427-347 рр. до н.е.) - давньогрецький філософ, засновник платонізму, об'єктивного ідеалізму. Він народився на острові Егіна у знатній аристократичній сім'ї; філософії вчився у Кратіла і Сократа. В 40 років, визволений із рабства друзями, філософ повертається в Афіни і створює свою школу - знамениту Платонівську Академію. **Філософія Платона** - це об'єктивний ідеалізм: поряд зі світом речей, який сприймається почуттями, є самостійно існуючий світ ідей (ейдосів).

В 27959

Айзеншток 9246

Ао 190285

1841

СОЧИНЕНИЯ ПЛАТОНА.

ПЕРЕВЕДЕННЫЯ СЪ ГРЕЧЕСКАГО

И

ОБЪЯСНЕННЫЯ

Профессоромъ Санктпетербургской
Духовной Академіи

КАРПОВЫМЪ.

ЧАСТЬ I.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

Въ типографіи Императорской Россійской Академіи.

1841.

В 4156/1

1863

СОЧИНЕНИЯ

ПЛАТОНА

ПЕРЕВЕДЕННЫЯ СЪ ГРЕЧЕСКАГО

И

ОБЪЯСНЕННЫЯ

Профессоромъ Карповымъ.

ИЗДАНИЕ ВТОРОЕ, ИСПРАВЛЕННОЕ И ДОПОЛНЕННОЕ.

Часть I.

ПРОТАГОРЪ. — ЭВТИДЕМЪ. — ЛАХЕСЪ. — ХАРМИДЪ. —
ИППАСЪ. — ЭВТИФРОНЪ. — АПОЛОГИЯ СОКРАТА.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

1863.

I Київ.гімн. II А.191.ч.1,2,4

СОЧИНЕНИЯ ПЛАТОНА,

ПЕРЕВЕДЕННЫЯ СЪ ГРЕЧЕСКАГО

И

ОБЪЯСНЕННЫЯ

Профессоромъ Карповымъ.

ИЗДАНИЕ ВТОРОЕ, ИСПРАВЛЕННОЕ И ДОПОЛНЕННОЕ.

Часть IV.

ФЕДРЪ. — ПИРЪ. — ЛИСИЪ. — ИППАСЪ БОЛЬШІЙ. —
МЕНЕКСЕНЪ. — ЮНЪ. — ФЕАГЪ. — СОПЕРНИКИ. —
ИППАРХЪ. — КЛИТОФОНЪ.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

1863.

1879

СОЧИНЕНИЯ

ПЛАТОНА,

ПЕРЕВЕДЕННЫЯ СЪ ГРЕЧЕСКАГО

И

ОБЪЯСНЕННЫЯ

Профессоромъ Карповымъ.

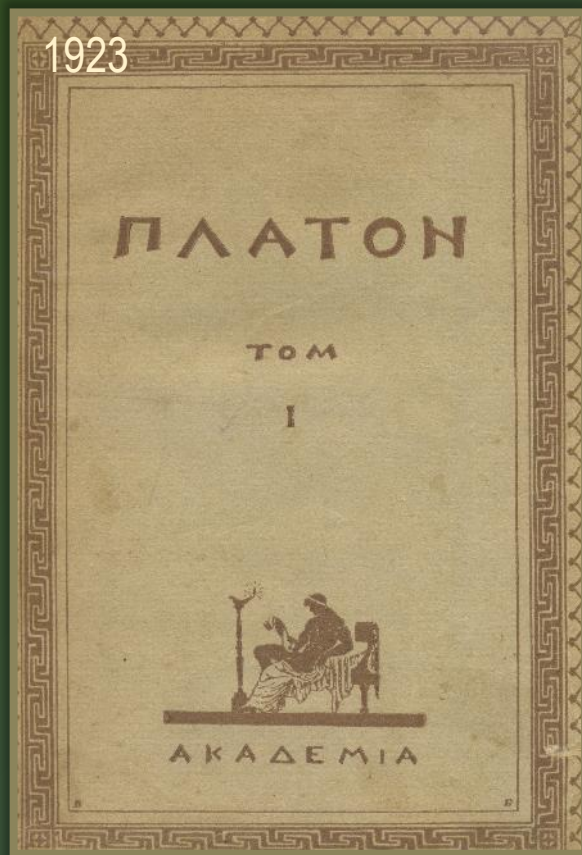
Часть V.

ФИЛЕБЪ. — КРАТИЛЬ. — ТЕАТЕТЪ. — СОФИСТЪ.

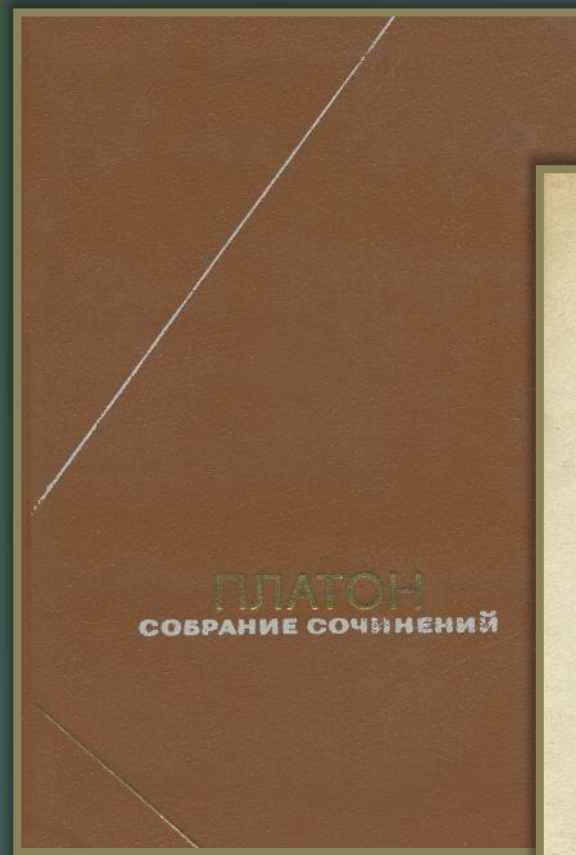
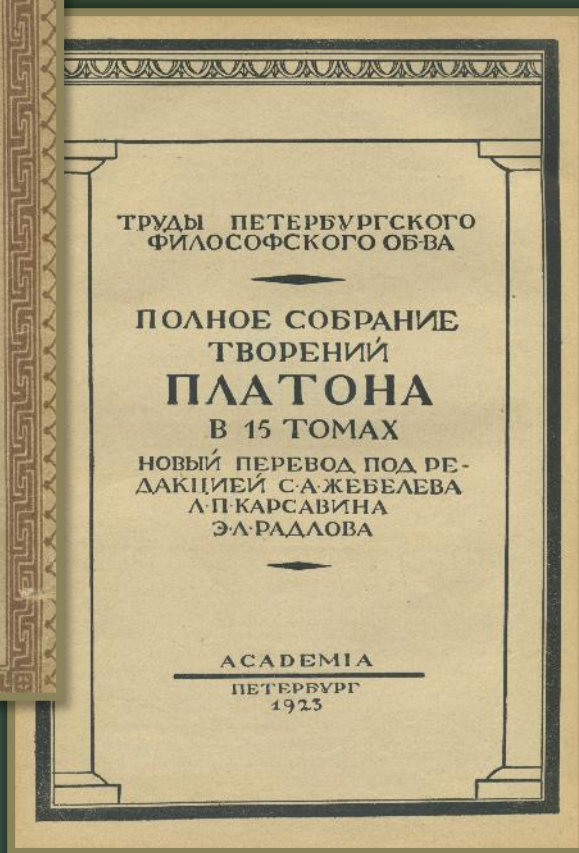
МОСКВА.

въ синодальной типографіи.
1879.

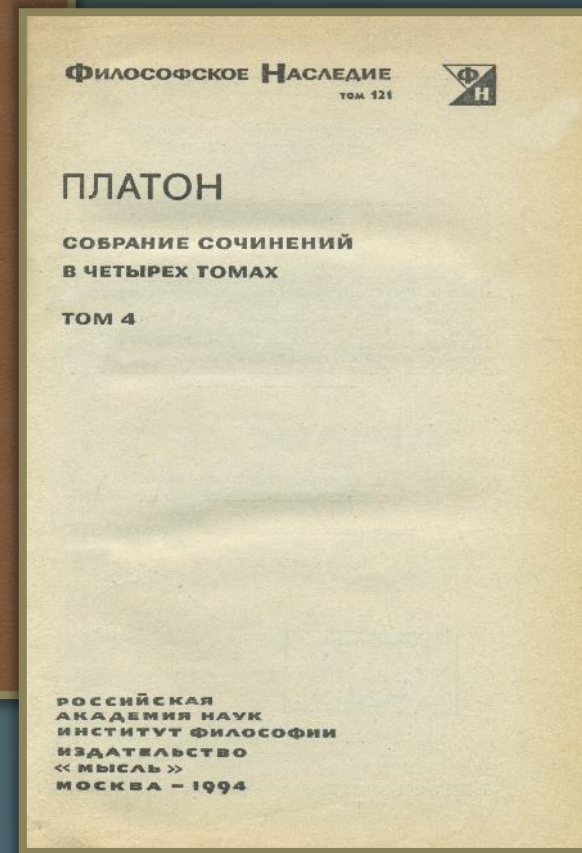
Сік. II а.31

В 26379/1-14

В 337585/1-4

1827

ПЛАТОНОВЫ РАЗГОВОРЫ
О
ЗАКОНАХЪ.

ПЕРЕВОДЪ В. ОБОЛЕНСКАГО.

съ Греческаго.

МОСКВА.
Въ Типографіи С. Селивановскаго.
1827.

Во 33035

1857

ГОРГІАСЪ
РАЗГОВОРЪ ПЛАТОНА

ПЕРЕВЕДЕННЫЙ СЪ ГРЕЧЕСКАГО

И

ОБЪЯСНЕННЫЙ ПРОФЕССОРОМЪ

В. Н. Карповича

Издание Русской Беседы.

МОСКВА.
Въ Университетской Типографіи.
1857.

Во 38719

1883

ДІАЛОГИ ПЛАТОНА
ТИМЭЙ
(ИЛИ О ПРИРОДѢ ВЕЩЕЙ)
И
КРИТІЙ.

Переводъ съ примѣчаніями и введеніемъ

Г. В. Малеванскаго.

КИЕВЪ.
Типографія Г. Т. Норчана-Новицкаго, Михайловск. улица, собств. док.
1883.

Сік.ІІ.а.232

1890

ГРЕЧЕСКАЯ ХРИСТОМАТІЯ, Т. II.

ИЗБРАННЫЯ МѢСТА
ИЗЪ ГРЕЧЕСКИХЪ КЛАССИКОВЪ

СЪ БІОГРАФІЯМИ ПИСАТЕЛЕЙ

И
ПРИМѢЧАНІЯМИ

ГРАММАТИЧЕСКИМИ И РЕАЛЬНЫМИ.

СОСТАВИЛЪ

С. Ф. Орловскій и В. Н. Фаминскій.

Выпускъ первый.

АПОЛОГІЯ, КРИТОНЪ И ФЕДОНЪ ПЛАТОНА.

ИЗДАНИЕ ВТОРОЕ.

МОСКВА.
Типографія Э. Лисснера и Ю. Романа,
Воздвиженка, Крестовоздвижен. церк., в Лисснера.
1890.

В 338484/2.1

1893

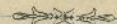
П И Р Ъ

ФИЛОСОФСКАЯ ПОЭМА ЛЮБВИ.

ОПЫТЪ ПОЭТИЧЕСКАГО ИЗЛОЖЕНІЯ ПЛАТОНА.

Александра Нечаева.

Изданіе журнала «Пантеонъ Литературы».

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Первая Типо-Литографія Музлера и Бегельмана, Невскій, д. 148.
1893.

В 248010

1896

Н. Я. Гротъ.

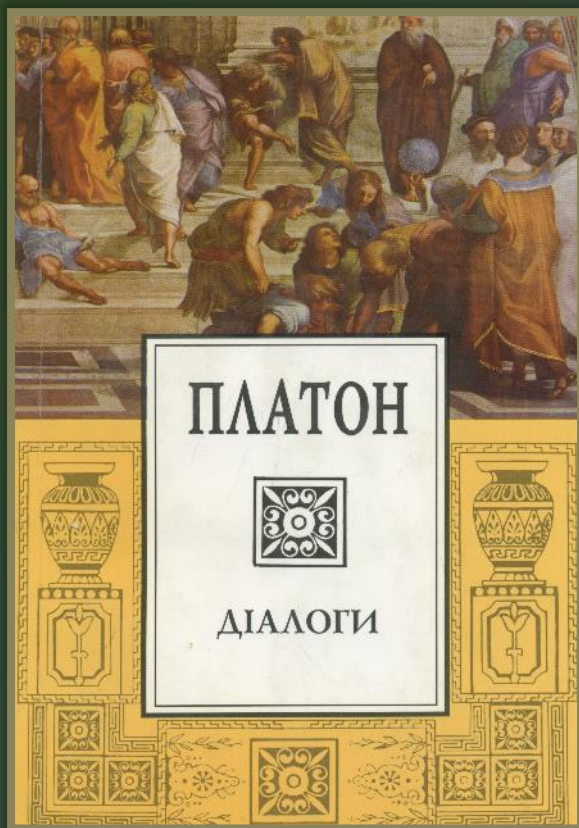
ОЧЕРКЪ ФИЛОСОФІИ

ПЛАТОНА.

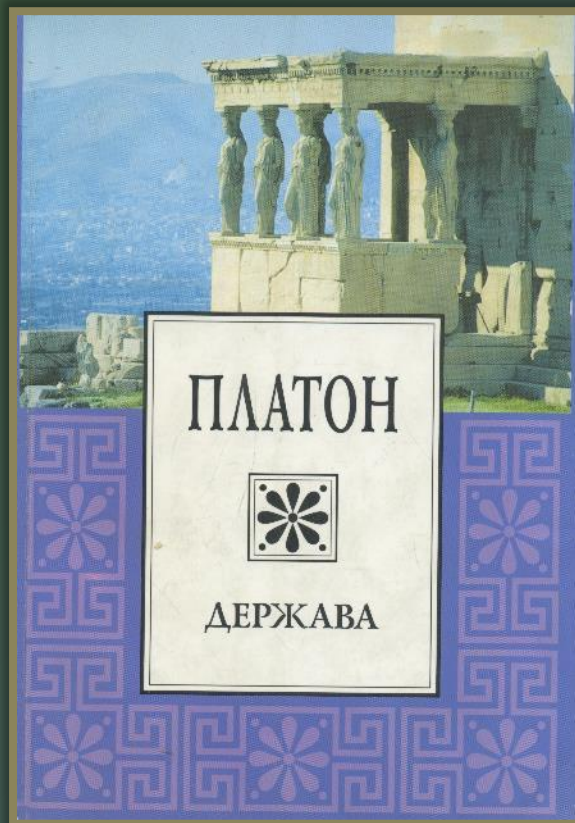

МОСКВА.
Типографія Вальде, Верхняя Кисловка, соб. домъ.
1896.

В 178569

Ва 593428

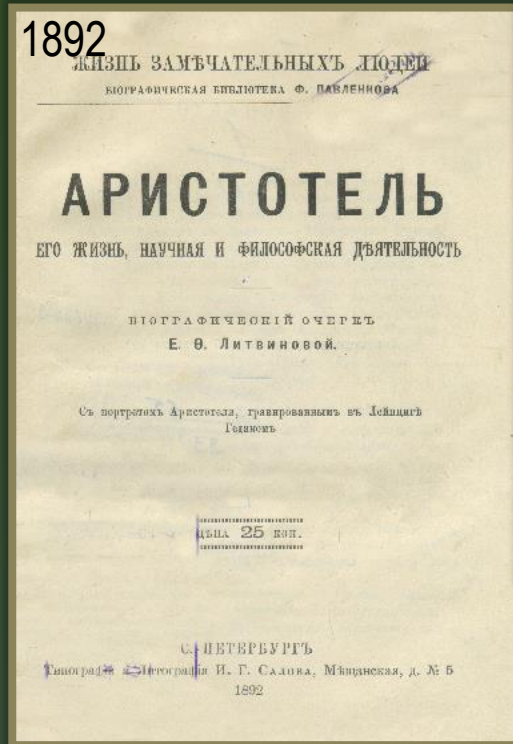
Ва 597741

Ва 669806

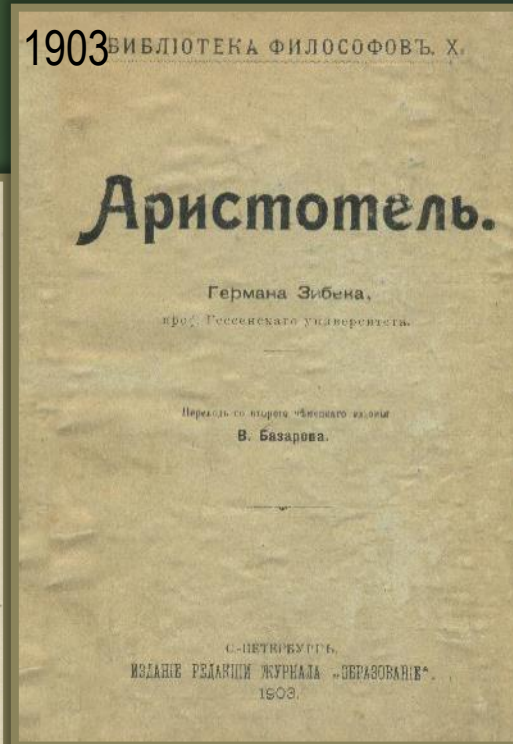
Генеральна конференція ЮНЕСКО проголосила 2021 рік ювілейним роком Арістотеля.

1892

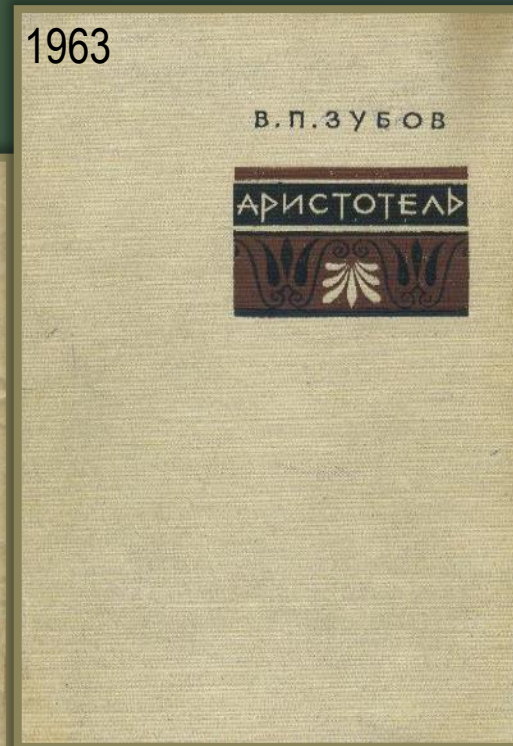
Ао 80

1903

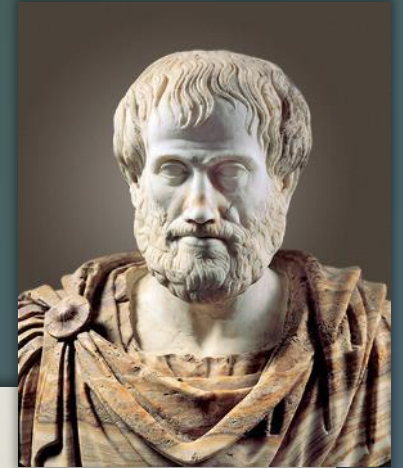

Во 38796

1963

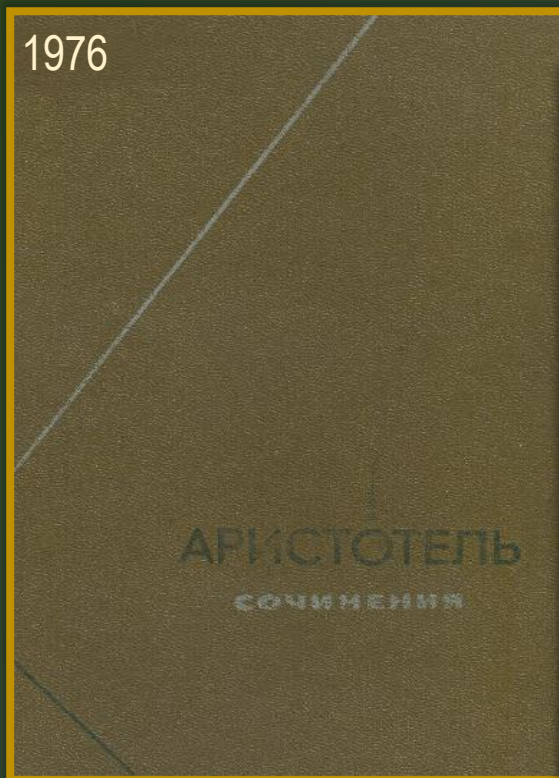

Во 882112

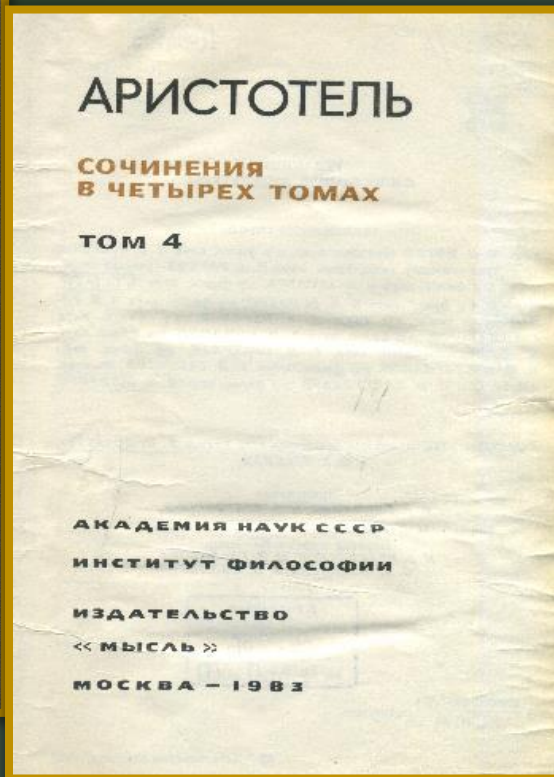

Арістотель (384 до н.е. — 322 до н.е.) — давньогрецький науковець-енциклопедист, філософ і логік, засновник класичної (формальної) логіки. 367 до н.е. — 347 до н.е. вчився в академії Платона в Афінах. У 335 до н.е. в Афінах заснував свою філософську школу — перипатетиків. Він був одним із найвизначніших енциклопедистів, відомих людству. Ним були закладені основи біології, фізики, етики, логіки, психології, соціології.

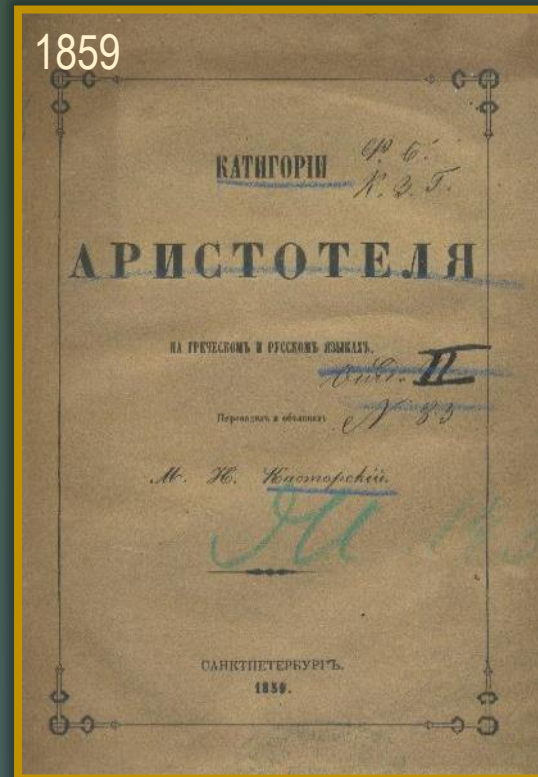
Аристотель був універсальним ученим: він залишив трактати з логіки та теорії поезії, з зоології та фізіології, з астрономії та історії права.

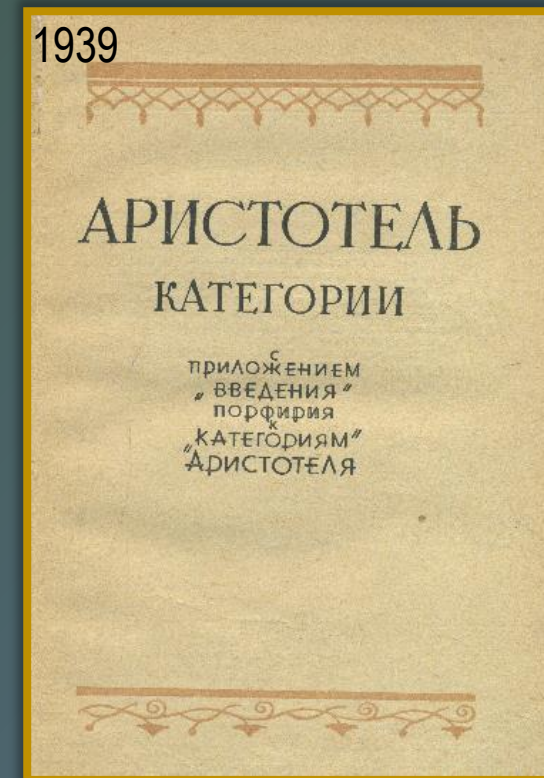
В 326356/1

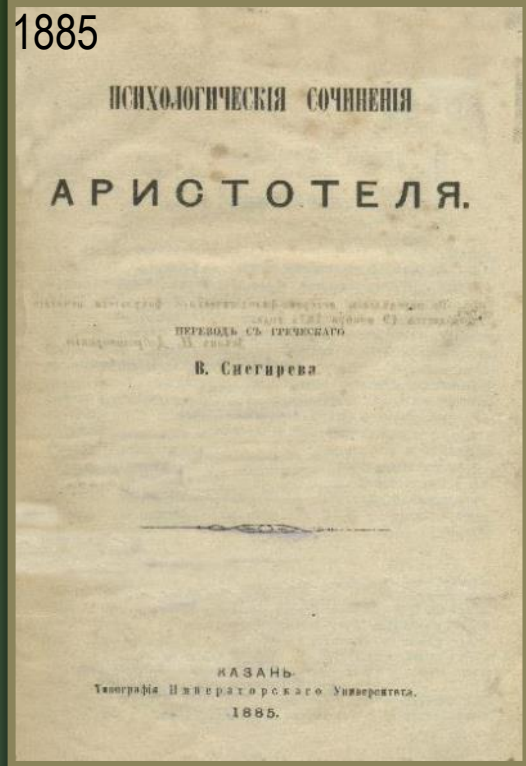
В 326356/4

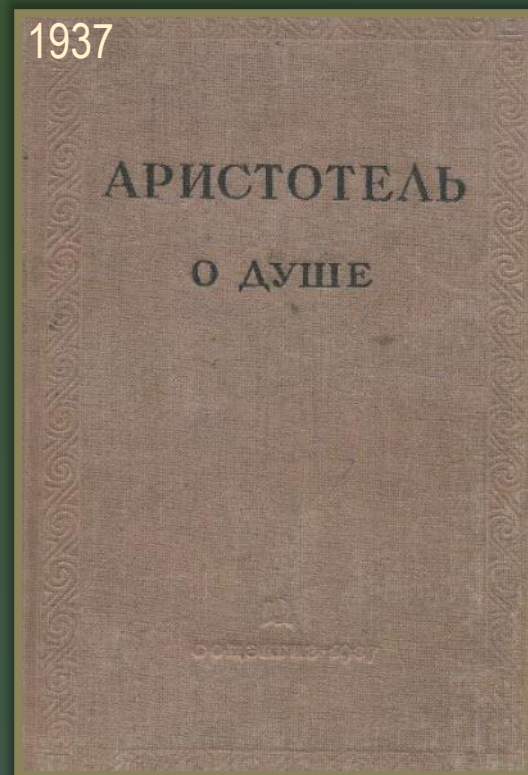
Во 130230

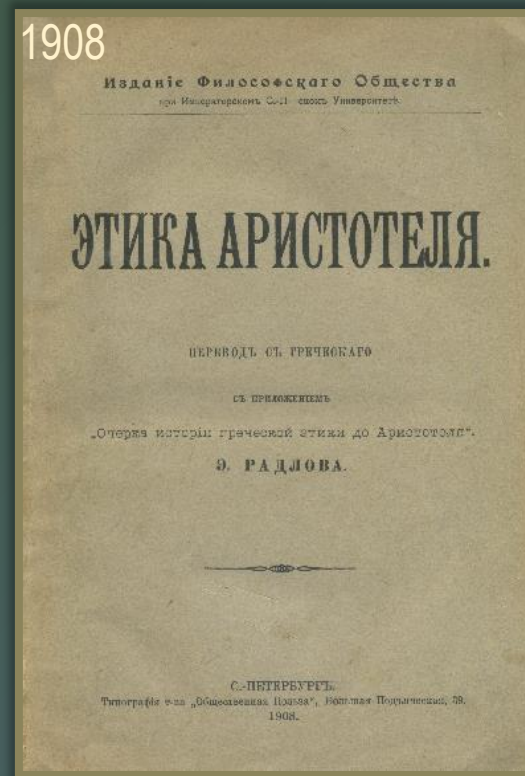
Во 28521/8

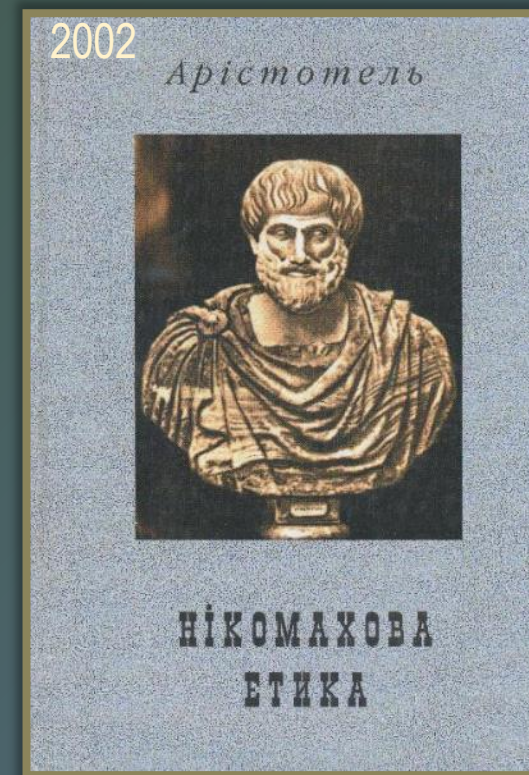
В 14456

В 230284

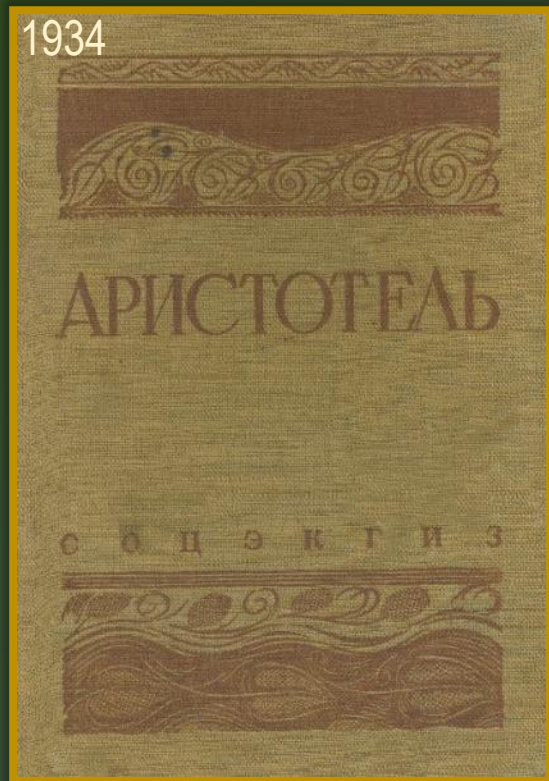

В 8407

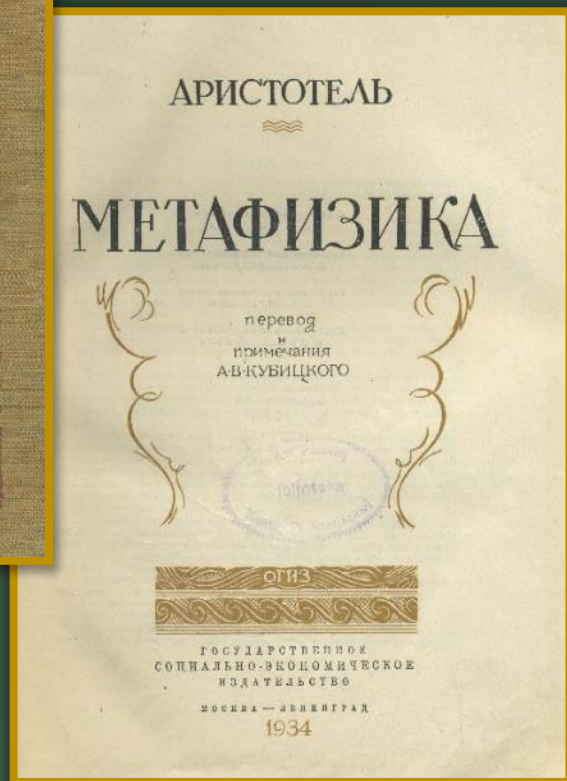

Ва 636107

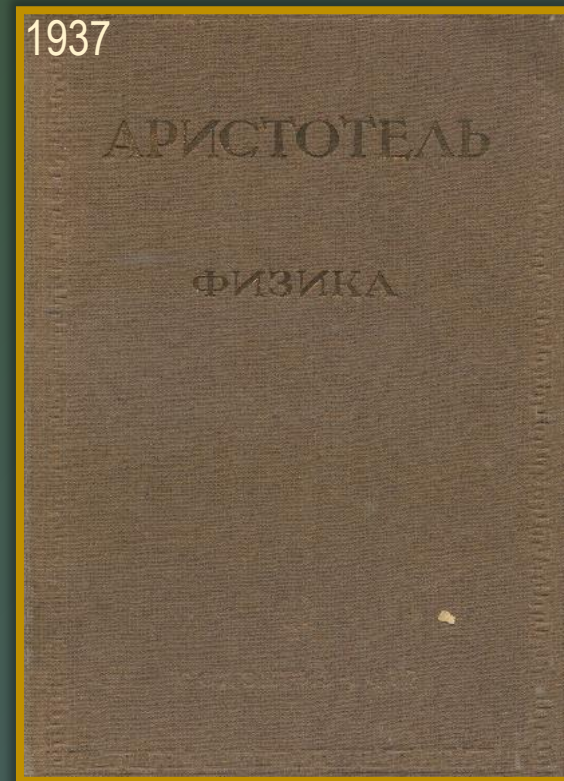
1934

В 180164

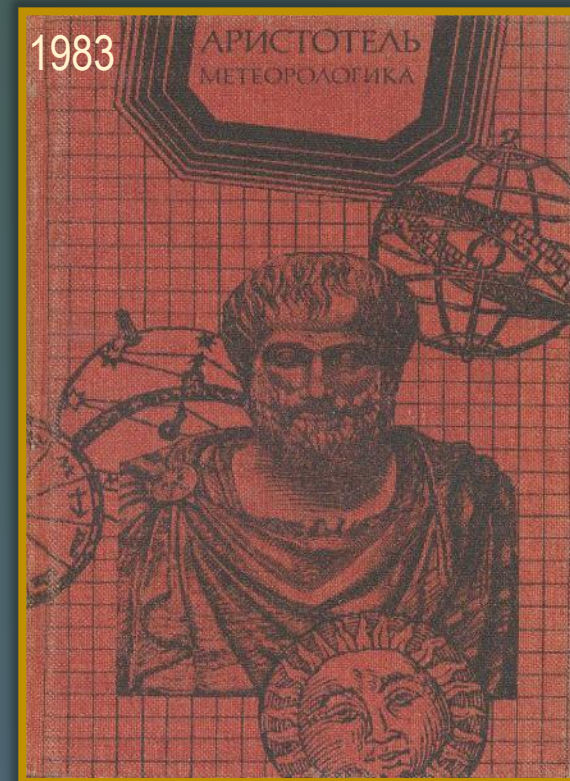

1937

В 225863

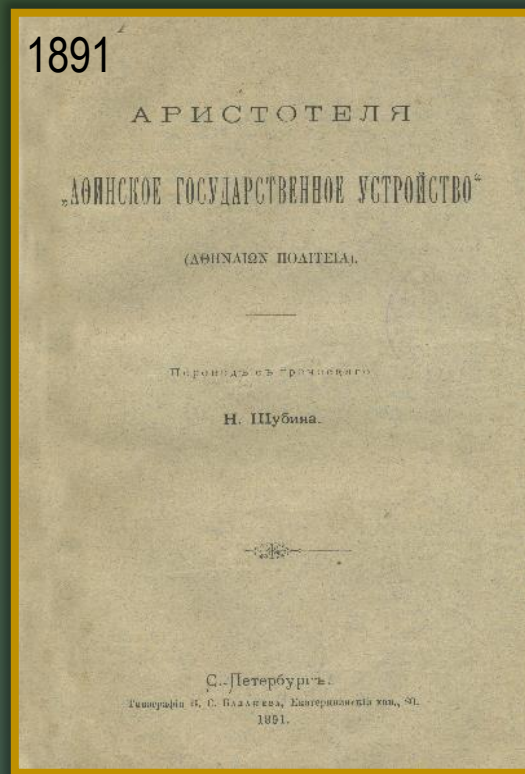
1983

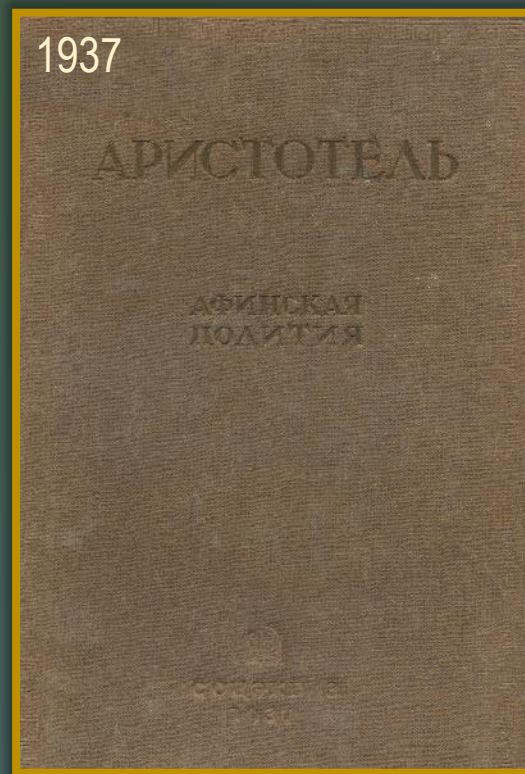
Ао 235179

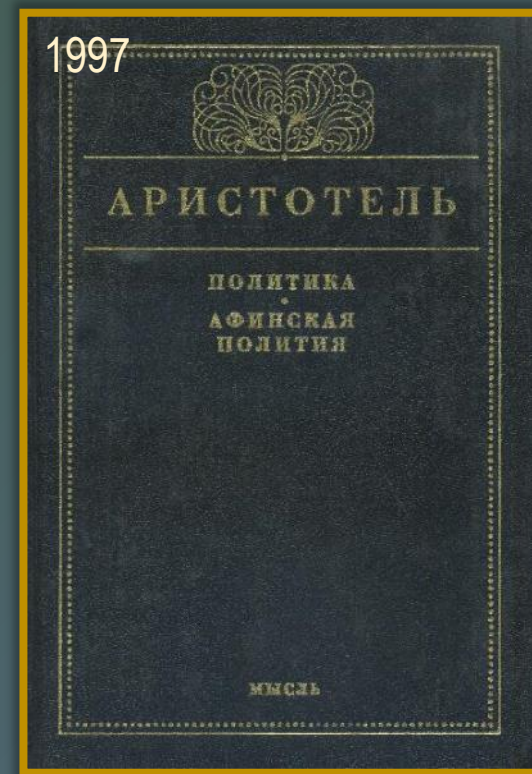
В 182529

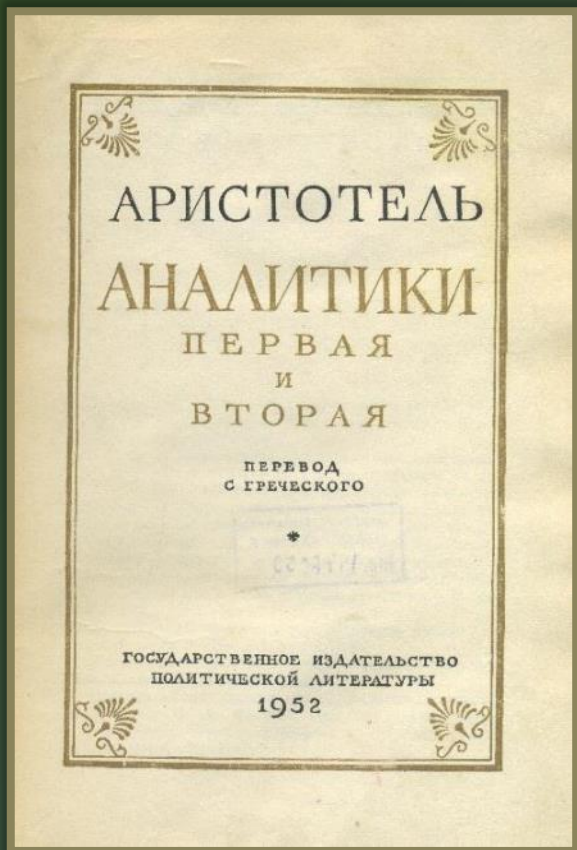
Во 29807

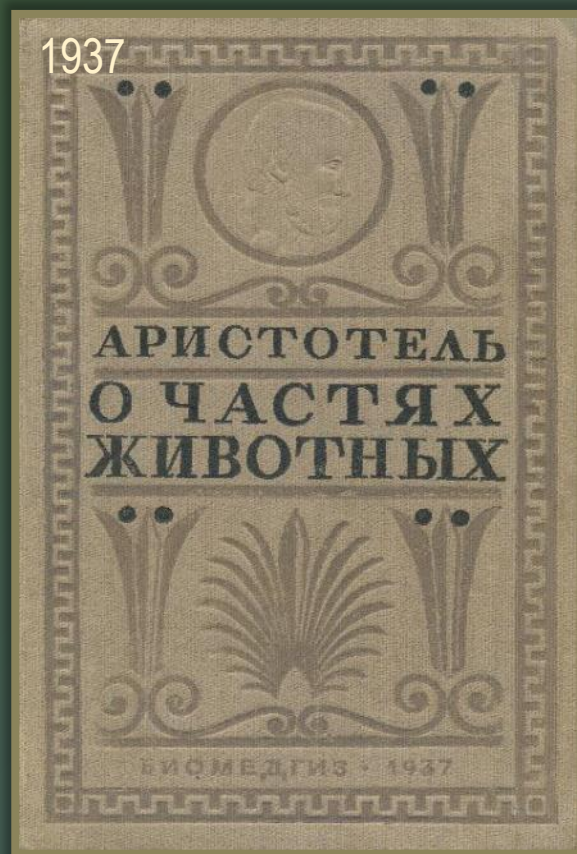
В 225473

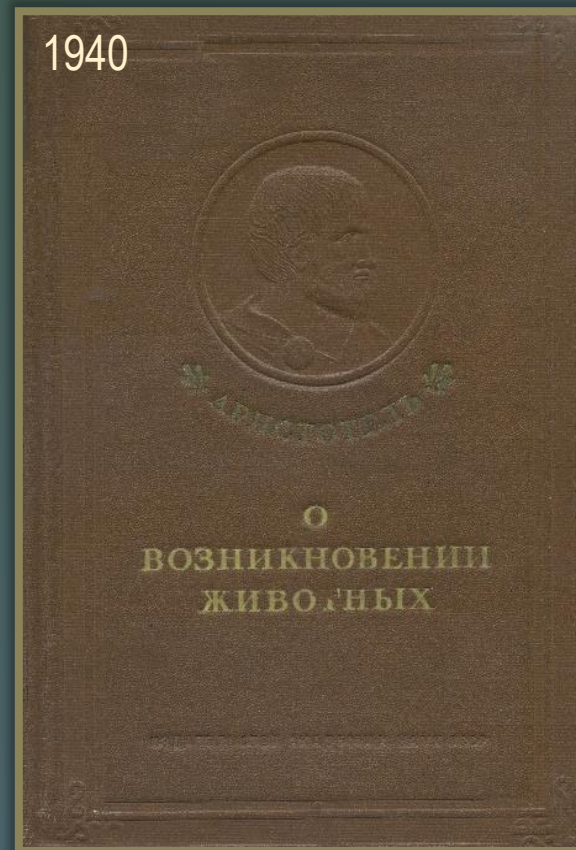
Ва 579177

Во 451637

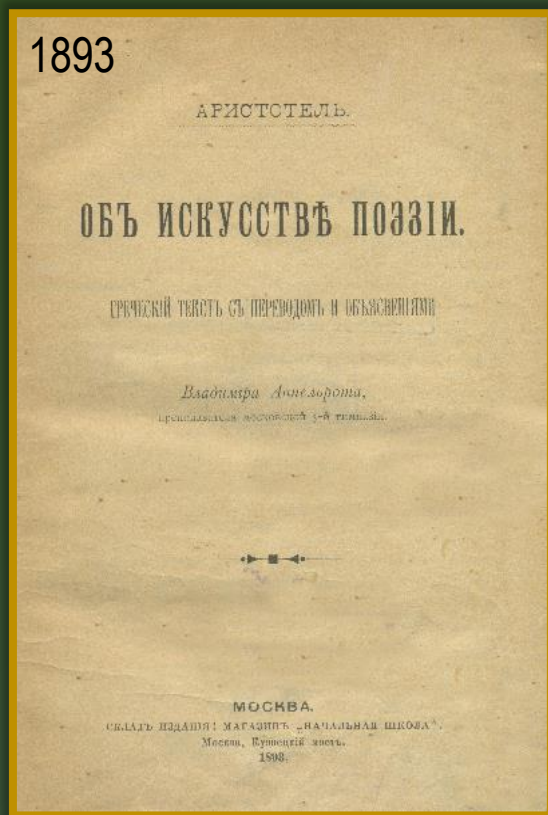

В 225335

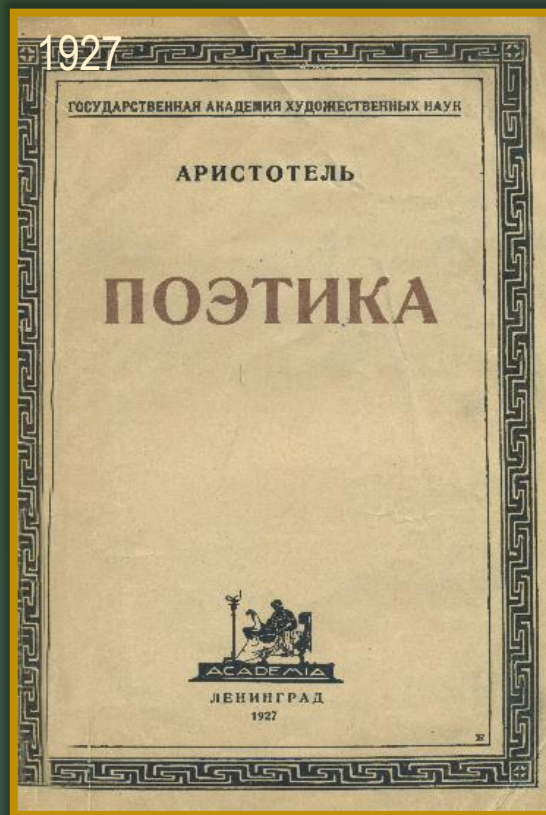
Во 327286

1893

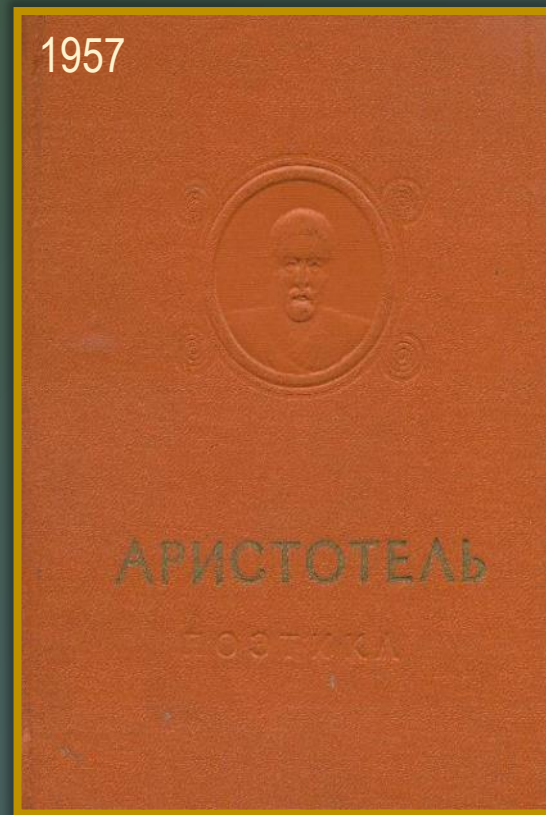
Гал.1038 Слов.

1927

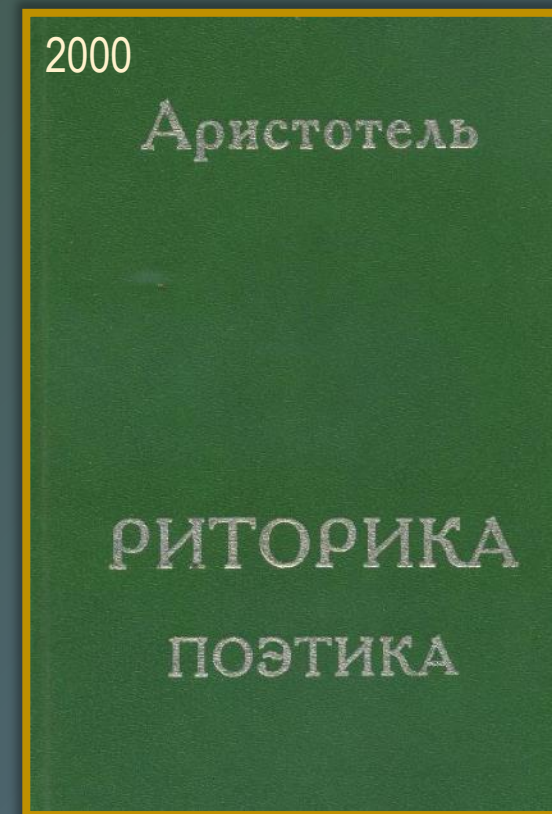
Попов 6192

1957

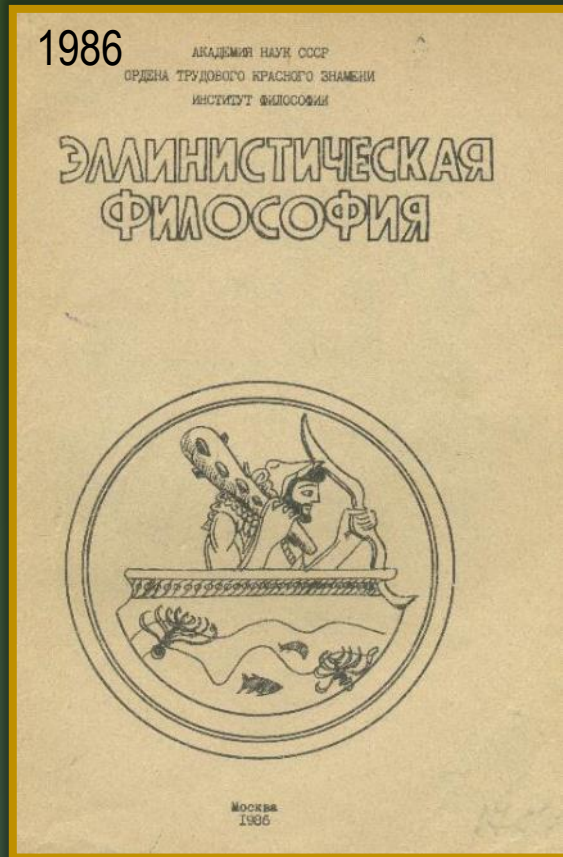
Айзеншток 1414

2000

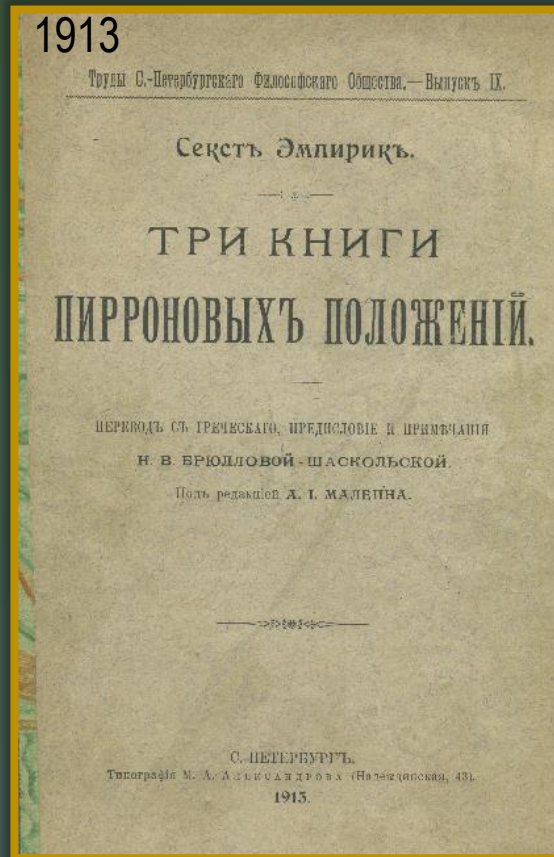

Ва 599271

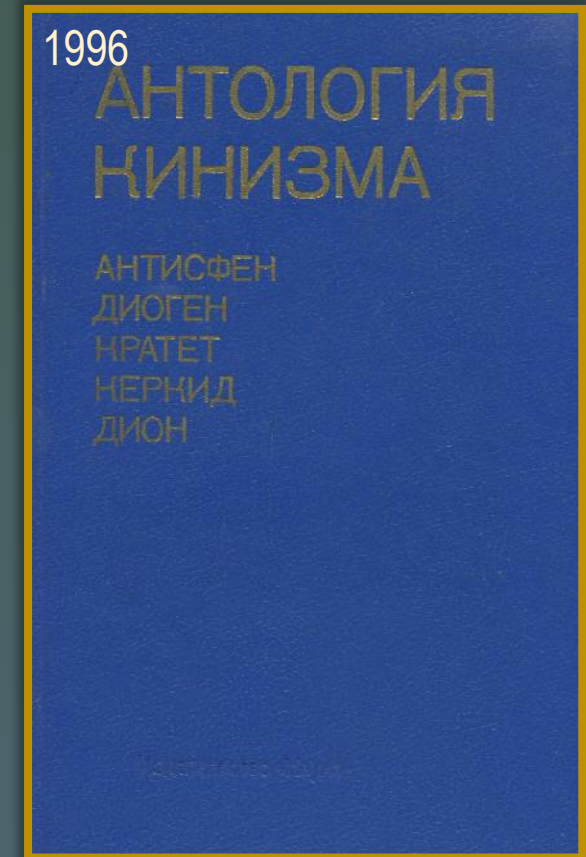
Третій етап у розвитку античної філософії (кінець IV—II стст. до н. є.) - звичайно називають елліністичним. На цьому етапі формуються різноманітні еклектичні конкуруючі філософські школи.

Ba 464179

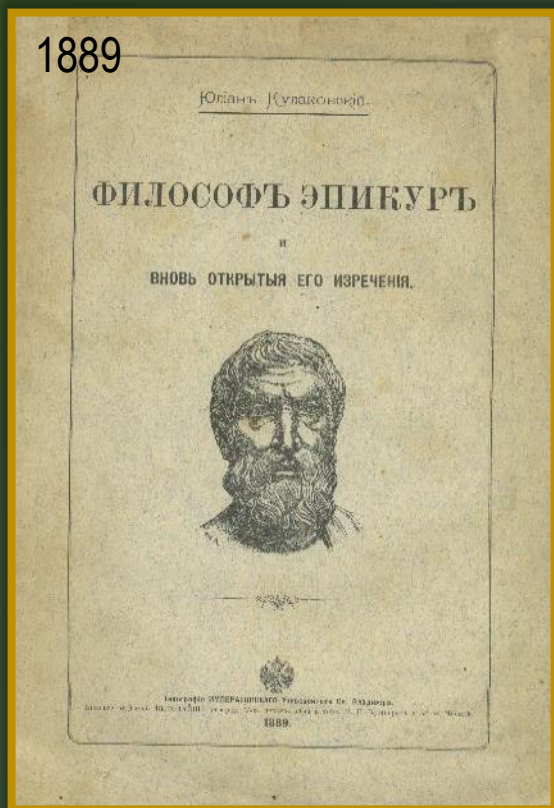

Bc 3569/9

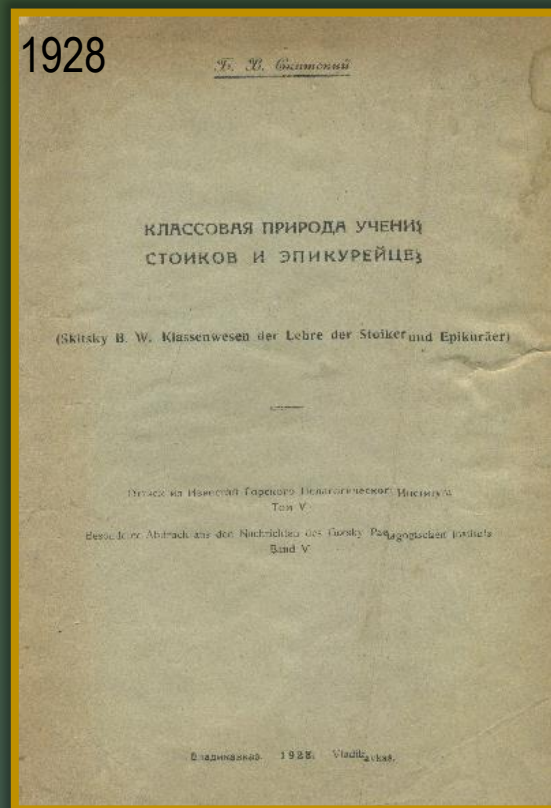
Ba 570276

1889

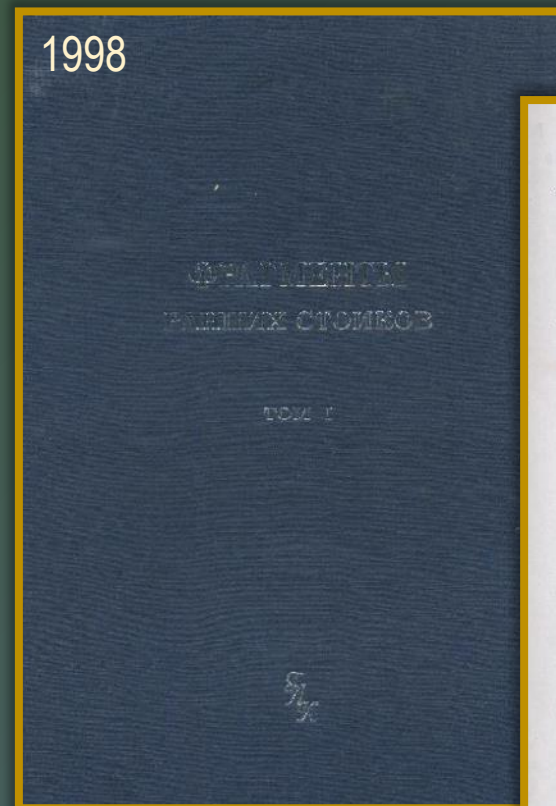
В 176881

1928

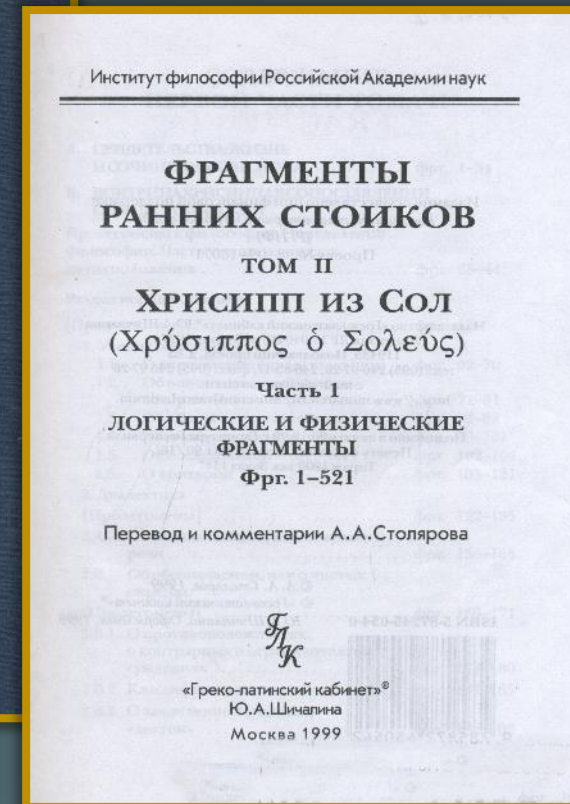

В 221080

1998

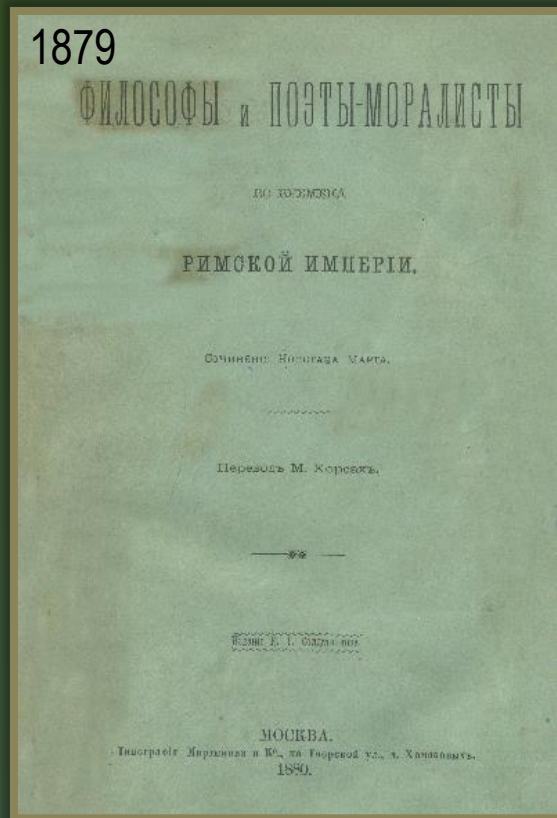
Пп В 148/1

Пп В 148/т.2.ч.1

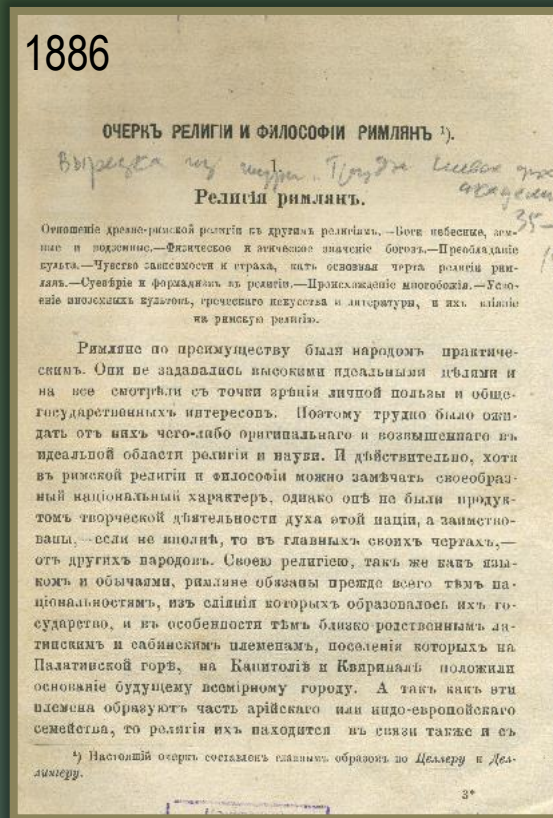
Четвертий етап у розвитку античної філософії (I ст. до н. є. -V-VI стст. н. є.) - римський період розвитку - період, коли вирішальну роль в античності став відігравати Рим, під вплив якого потрапляє Греція. В цей період філософія зближається з релігією, набуваючи частково містичний характер. Філософські школи цього періоду - неопіфагорейство і неоплатонізм - вплинули на середньовічну філософію.

1879

В 17088

1886

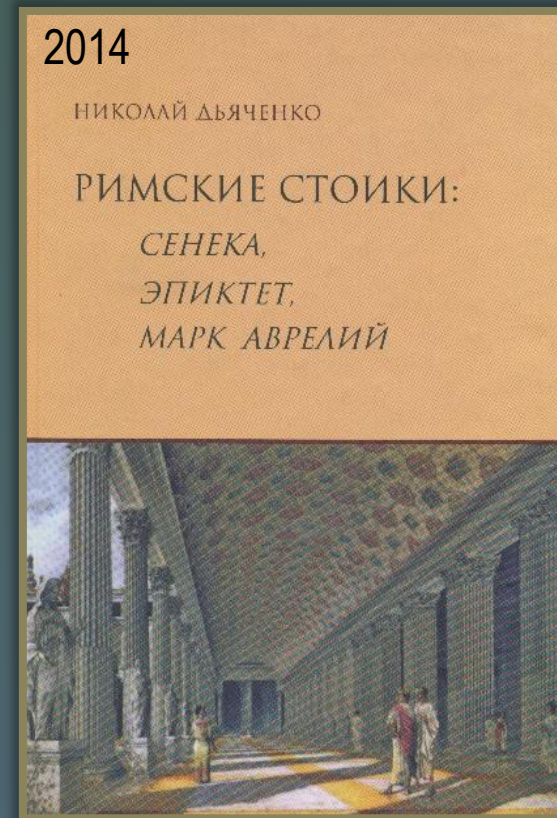
Попов 15746

1958

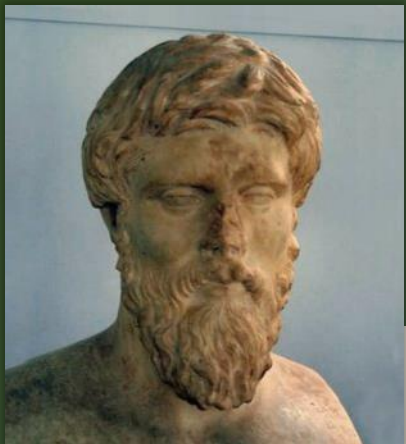
Во 701076

2014

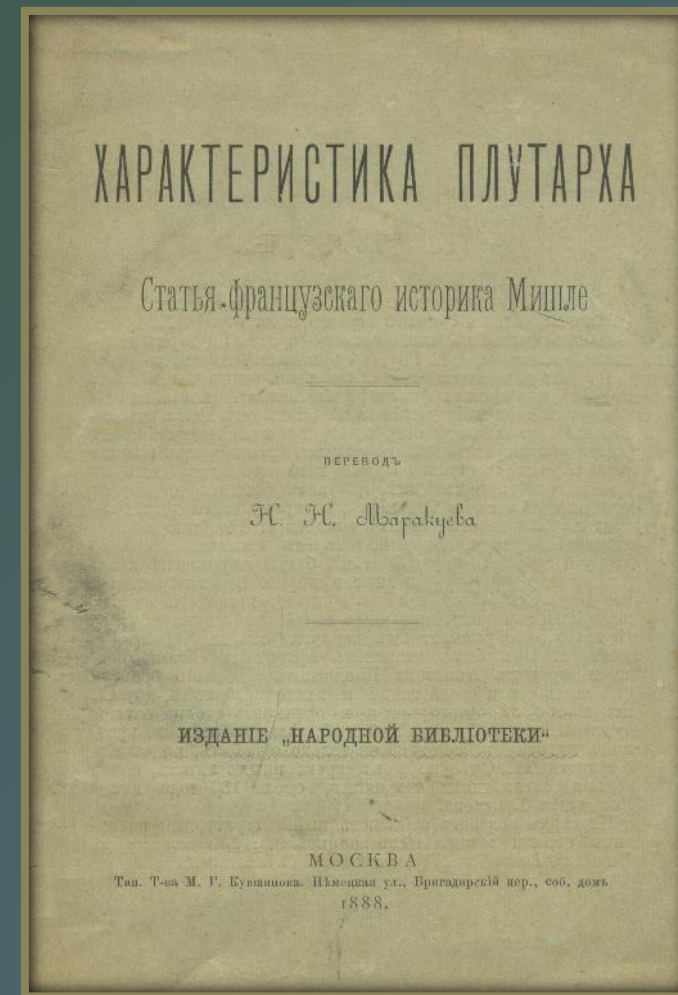
Ва 783665

Генеральна конференція ЮНЕСКО проголосила 2021 рік ювілейним роком Плутарха.

Плутарх (близько 46 — 120/127 нашої ери) —

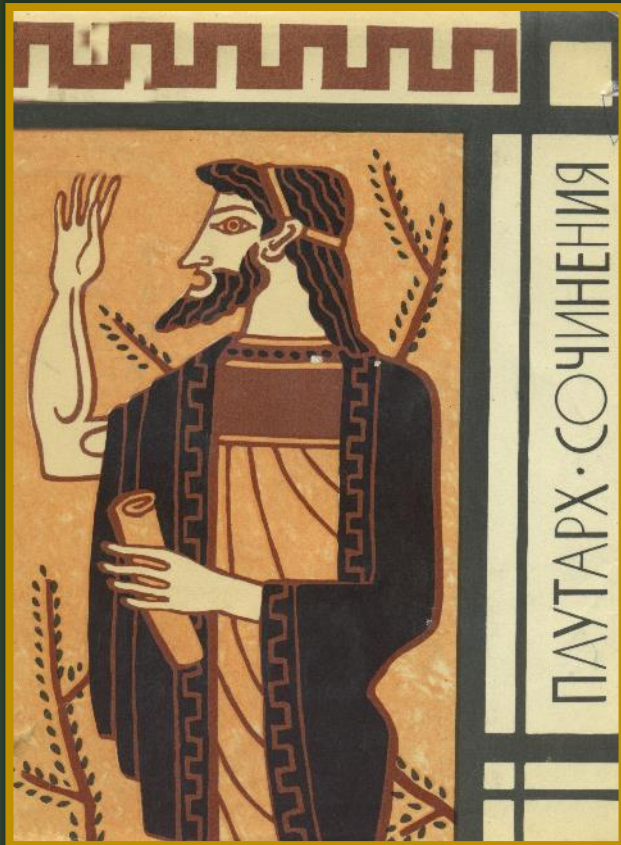
давньогрецький письменник, історик і філософ-мораліст. Автор «Порівняльних життєписів» і низки філософських творів, написаних у руслі традиції платонізму. Був одним із найвідоміших античних письменників, творець жанру біографії. Він народився в маленькому місті Херонії, і здобув блискучу освіту в Афінах, Александрії та Римі, добре знався на філософії, природничих науках, філології. Багато подорожував. Коли Плутарх повернувся в Херонею, він вірно служив своєму місту на громадських посадах, збирав у своєму будинку молодь, а навчаючи власних синів, створив свого роду «приватну академію», у якій відігравав роль наставника і лектора. Завдяки цій своєрідній філії афінської платонівської Академії беотійська Херонея стала одним з центрів платонізму в I ст. н. е.

Попов 1443

Список творів Плутарха містить 207 назв; з них збереглося понад 150 (у тому числі кілька несправжніх). Їх прийнято поділяти на дві групи: «популярно-філософські» (так звані «моральні») трактати на всілякі теми — релігійні, філософські, природно-наукові, антикварні, але найчастіше етичні і «біографії». Цей поділ походить від видання Плутарха, здійсненого візантійським ченцем Максимом Планудом (XIII ст.) і є досить умовний.

У «Моральних творах» звичайно використовується форма діалогу, послання або діатриби, цікавого повідомлення на філософські теми.

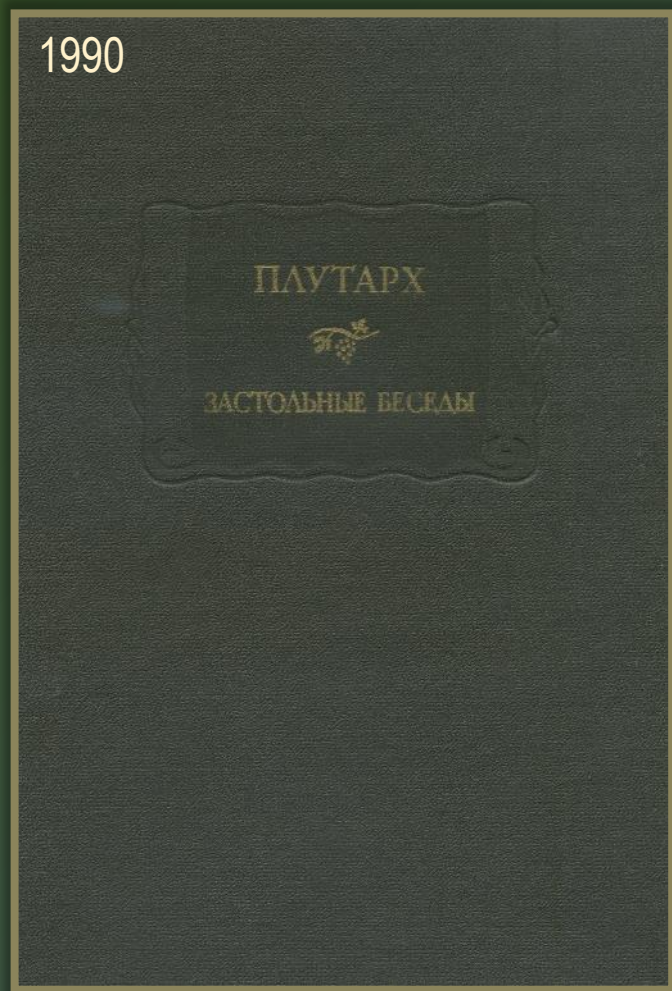
1983

СОДЕРЖАНИЕ	
А. Лосес, Плутарх. Очерк жизни и творчества	5
СРАВНИТЕЛЬНЫЕ ЖИЗНЕОПИСАНИЯ	
Александр и Цезарь	
Александр. Перевод М. Ботвинника и Н. Перельмугера *	47
Цезарь. Перевод Г. Стратановского и К. Лампсакова *	115
Агесилай и Помпей	
Агесилай. Перевод К. Лампсакова *	167
Помпей. Перевод Г. Стратановского *	203
Сопоставление. Перевод Г. Стратановского *	273
Демосфен и Цицерон	
Демосфен. Перевод Э. Юнца	278
Цицерон. Перевод Е. Петуховой *	301
Сопоставление. Перевод Э. Юнца	341
ТРАКТАТЫ И ДИАЛОГИ	
Наставление супругам. Перевод Э. Юнца	347
Из семи мудрецов. Перевод М. Гаспарова	360
О суеверии. Перевод Э. Юнца	389
О доблестях женщин. Перевод С. Аверинцева *	401
702	

О судьбе и доблести Александра. Речь первая. Перевод Я. Боровского	412
О судьбе и доблести Александра. Речь вторая. Перевод Я. Боровского	423
О подавлении гнева. Перевод Я. Боровского	441
О болтливости. Перевод М. Томашевской	460
О любопытстве. Перевод Н. Брагинской	479
О сребролюбии. Перевод Я. Боровского	492
О демоне Сократа. Перевод Я. Боровского	501
Слово утешения к жене. Перевод Я. Боровского	537
Об Эроте. Перевод Я. Боровского	544
Наставления о государственных делах. Перевод С. Аверинцева	583
Комментарии А. Столярова	629

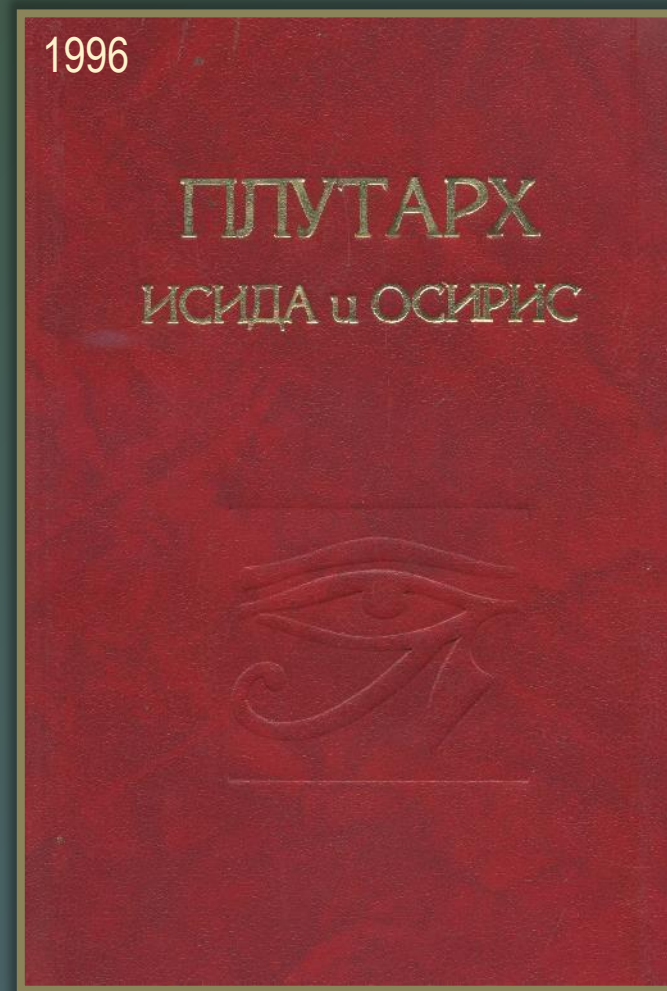
Ва 397435

1990

Ва 515863

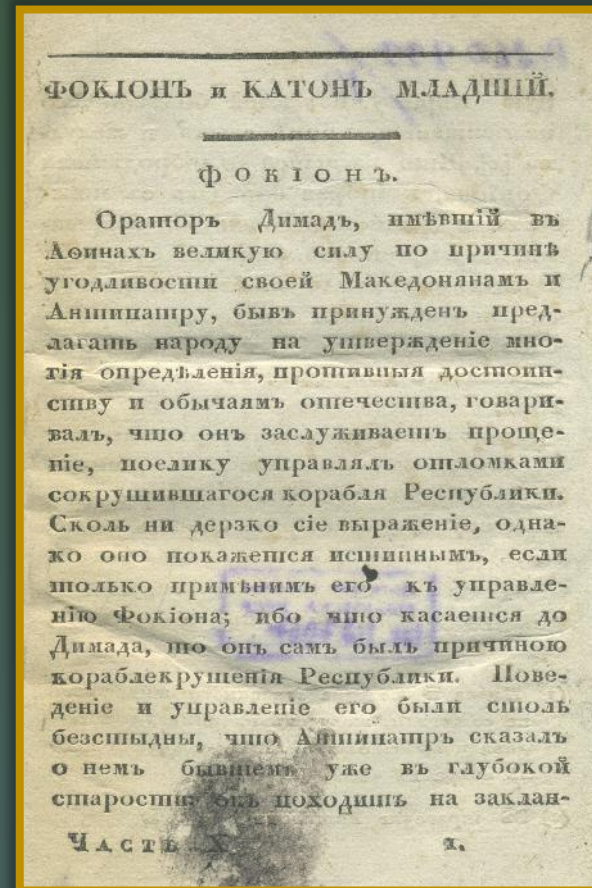
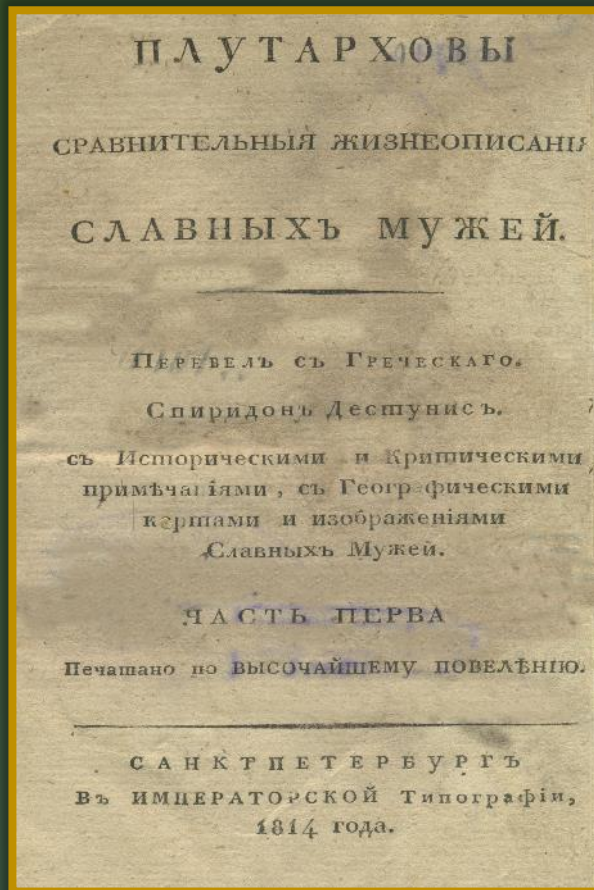
1996

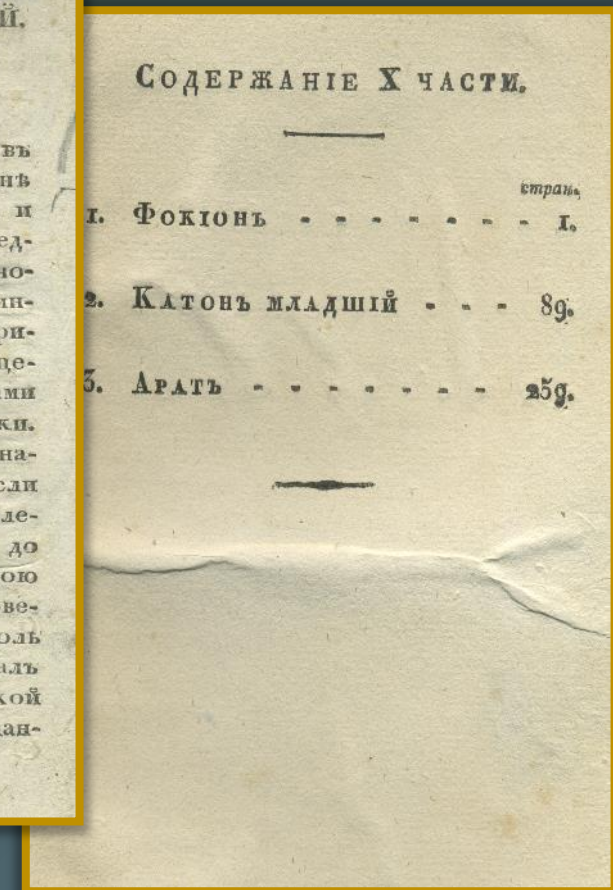
Ва 568994

Біографії — це головний твір Плутарха. «Порівняльні життєписи» — це біографії великих діячів греко-римського світу, об'єднані в пари. Після кожної з них дається невелике «зіставлення» — своєрідний висновок. До наших днів дійшло 46 парних біографій і чотири біографії, пари до яких не знайдені. Кожна пара включала біографію грека і римлянина, в долі і характері яких історик бачив певну схожість.

1814

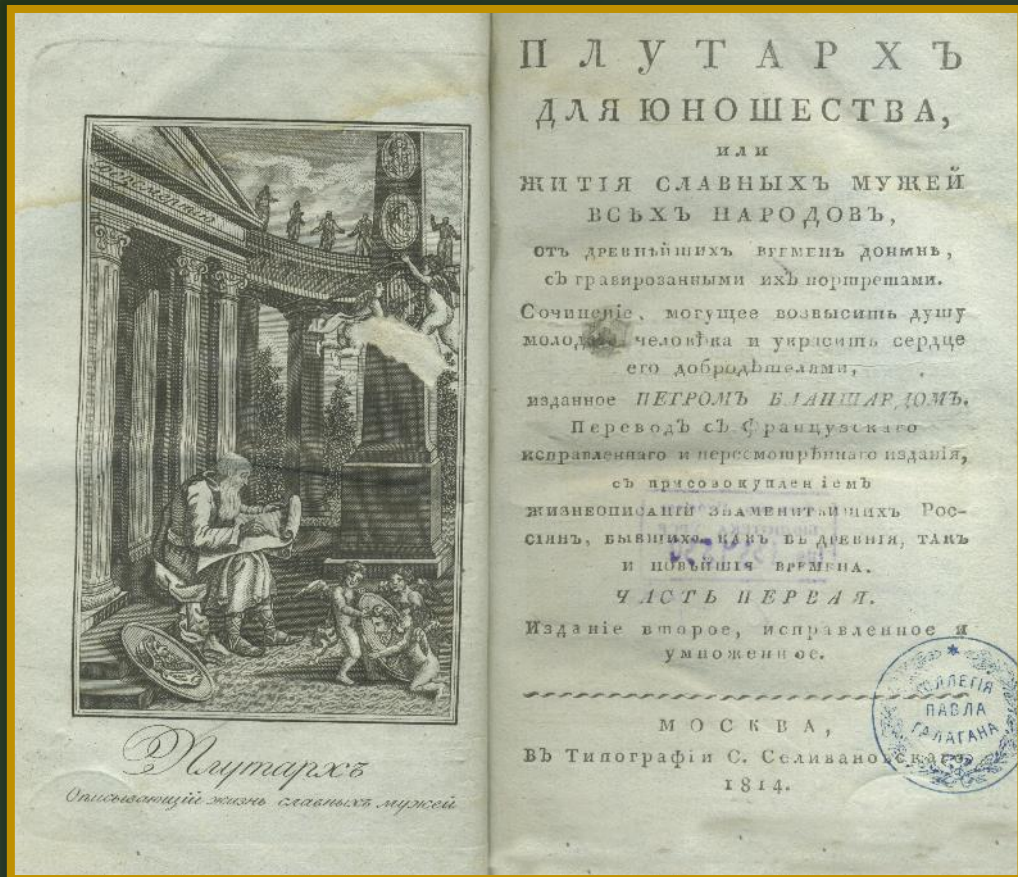

1820

В 260999/1-10

1814

Оглавленіе Перваго Тома.

Часть Первая.

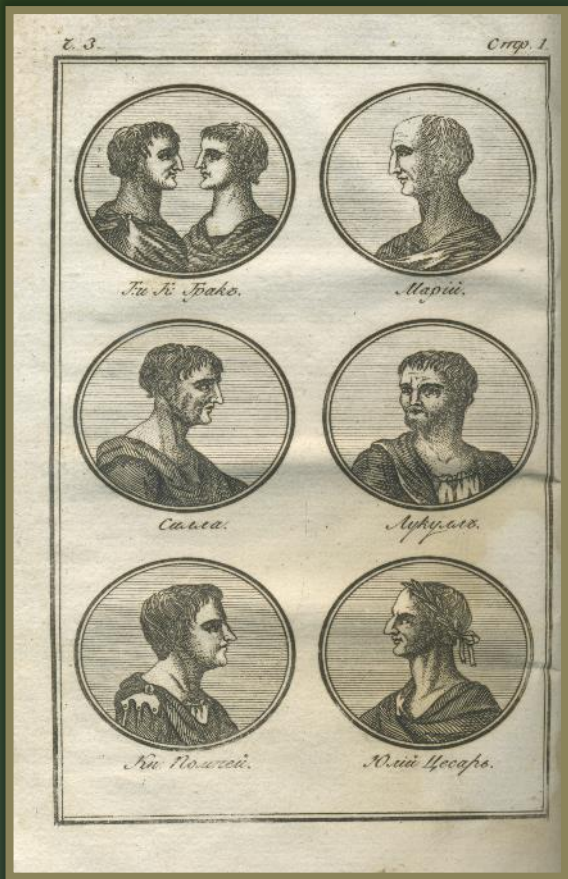
	Стран.
Гомеръ. - - -	1
Гезіодъ. - - -	16
Ликургъ. - - -	19
Ромулъ. - - -	29
Нума Помпиль. - - -	36
Соловъ. - - -	44
Езопъ. - - -	55
Пифагоръ. - - -	57
Залевъ. - - -	65
Пиндаръ. - - -	68
Конфуцій. - - -	69
Люцій Юній Брутъ. - - -	72
Публій Валерій Публикола. - - -	78
Кай Марцій Коріоланъ. - - -	83
Мильціадъ. - - -	94
Аристидъ. - - -	104
Θемистоклъ. - - -	112
Леонидъ. - - -	117
Кимонъ. - - -	119
Эсхилъ. - - -	125
Софоклъ. - - -	128
Эврипидъ. - - -	130
Аристофанъ. - - -	135
Сократъ. - - -	137

О Г Л А В Л Е Н І Е

Второй Части.

	Стран.
Филиппъ. - - -	1
Фокіонъ. - - -	11
Демосѣенъ. - - -	24
Аристошель. - - -	32
Александръ. - - -	36
Апеллесъ. - - -	53
Пракситель. - - -	55
Тимолеонъ. - - -	57
Епикуръ. - - -	66
Фабрицій. - - -	69
Пирръ. - - -	73
Регулъ. - - -	80
Зенонъ. - - -	85
Агисъ и Клеоменъ. - - -	87
Филоменъ. - - -	96
Гамилкаръ. - - -	105
Аннибалъ. - - -	110
Квинтъ Фабій Максимъ. - - -	121
Марцеллъ. - - -	125
Архимедъ. - - -	129

Гал. 464 ист. 1-2

О Г Л А В Л Е Н І Е
Третьей Часши.

	Стран.
Тиверій и Каіѣ Гракхи.	1
Марій.	14
Силла.	28
Лукуллѣ.	38
Помпей Великій.	54
Юлій Цесарь.	72
Маркѣ Туллій Цицеронѣ.	90
Катонѣ Утическій.	111
Юній Брутъ.	117
Цесарь Августѣ.	121
Меценатѣ.	139
Горацій.	141
Виргилій.	145
Овидій.	149
Титѣ Ливій.	152
Сенека.	154
Плиній.	164
Титѣ.	175

Гал. 464 ист. 3-4

1814

О Г Л А В Л Е Н І Е
Четвертой Часши.

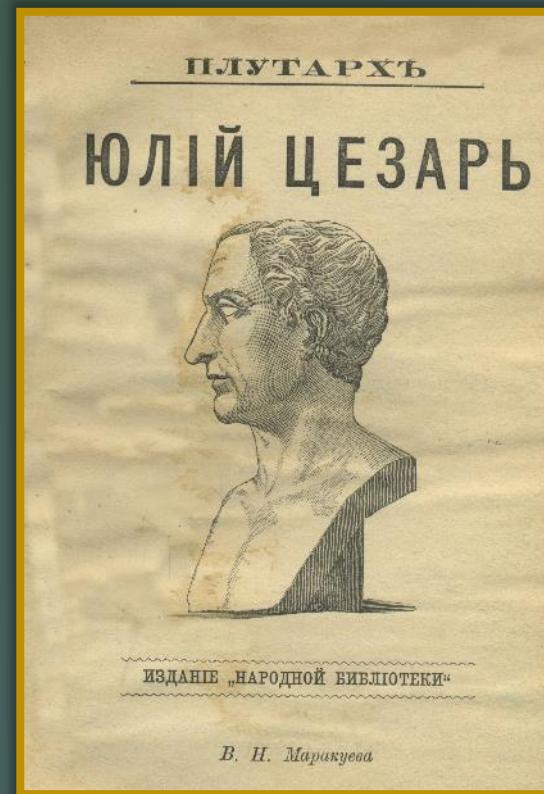
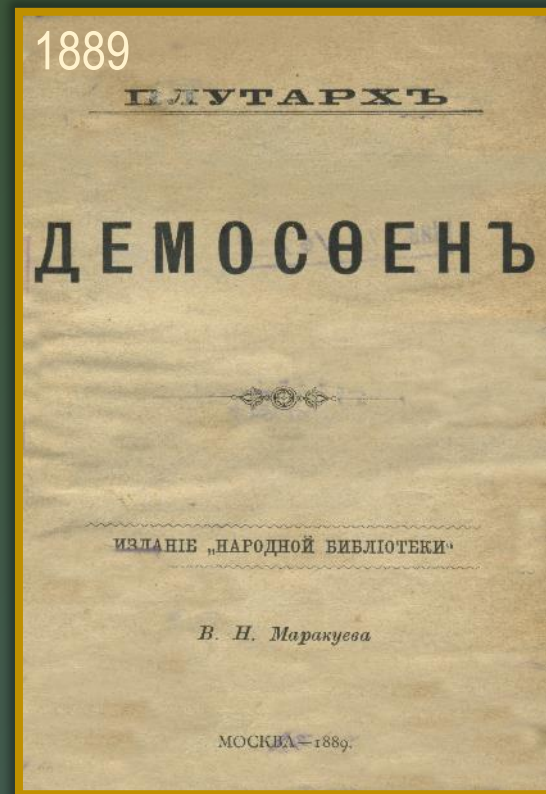
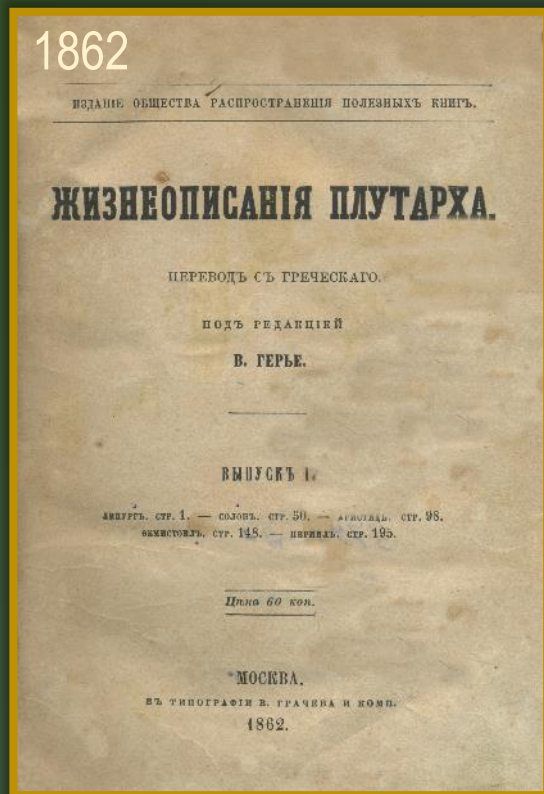
	Стран.
Траянѣ.	1
Плутаркѣ.	8
Тацитѣ.	16
Антонинѣ Кропкій.	18
Маркѣ Аврелій Антонинѣ.	35
Эпиктетѣ.	50
Галенѣ.	53
Константинѣ Великій.	55
Юліанѣ.	62
Велисарій.	72
Магометѣ.	74
Карлѣ Великій.	84
Олеѣ.	101
Игорь Руриковичъ.	115
Святославѣ I.	124
Владимірѣ I.	145
Ярославѣ I Владиміровичѣ.	171
Несгорѣ.	180

О Г Л А В Л Е Н І Е
Пятой Часши.

	Стран.
Владимірѣ II.	1
Александрѣ Ярославичѣ Невскій.	12
Сюзерѣ.	28
Саладинѣ.	38
Петраркѣ.	45
Бертрандѣ дю Гескленѣ.	61
Карлѣ V.	67
Козьма Медицисѣ.	76
Димитрій Іоанновичѣ Донской.	77
Іоаннѣ Васильевичѣ III.	96
Христофорѣ Коломбѣ.	112
Коперникѣ.	120
Аріостѣ.	121
Ласѣ - Казасѣ.	126
Михель Анджело.	132
Рафаэль.	135
Тиціанѣ.	139
Корреджі.	141
Лудовикѣ XII.	143
Баярдѣ.	161
Францискѣ I.	171
Клементѣ Маротѣ.	193
Карлѣ пятый.	198
Гуславѣ Ваза.	209
Михаилѣ де л'Опималь.	210

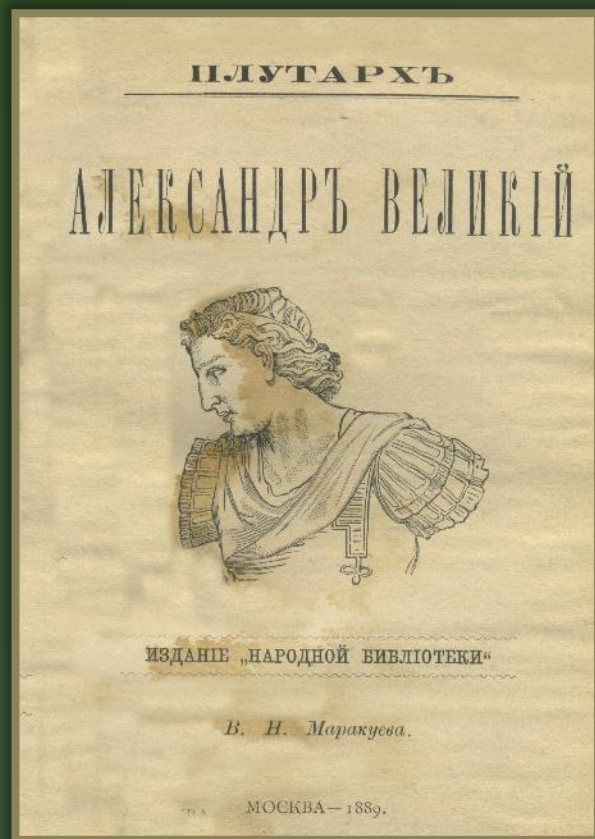
Гал. 464 ист. 5

«Порівняльні життєписи» - це своєрідна історія Греції та Риму, що починається з міфологічного минулого і доходить до часів самого Плутарха. Серед біографій — життєписи легендарних засновників Афін і Риму Тесея та Ромула, видатних законодавців Солон та Попліколи, визначних полководців-завойовників Александра та Цезаря, відомих ораторів Демосфена та Ціцерона, політичних діячів Періклата Фабія Максима й ін.

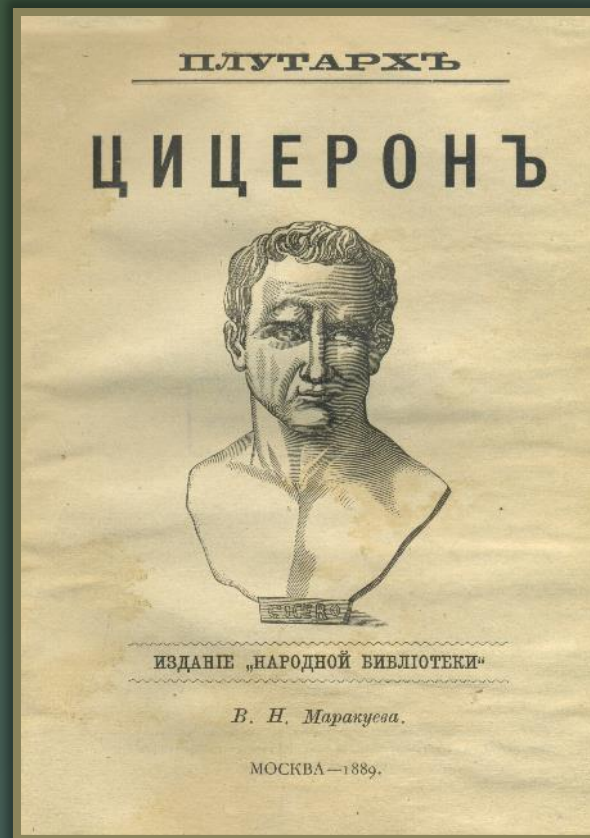

В 116582/1

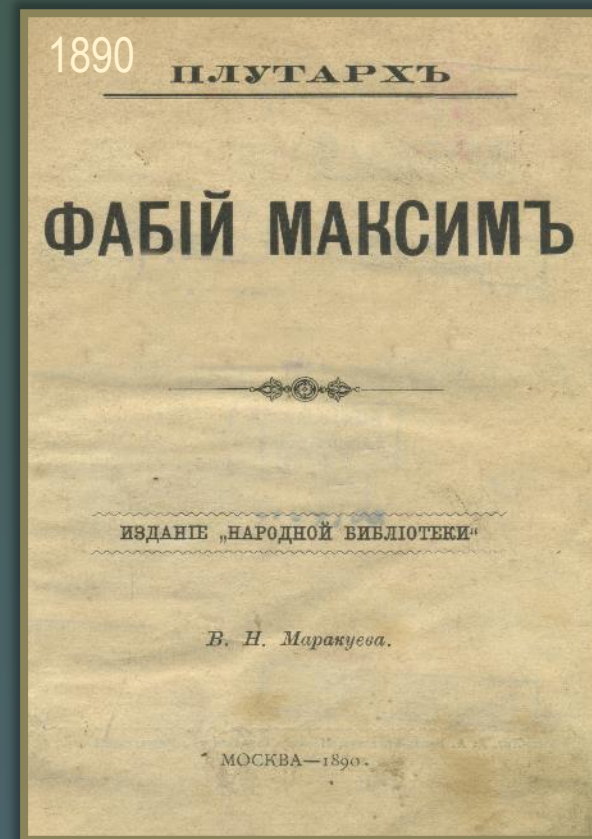
Ао 104617/комп. 1-5

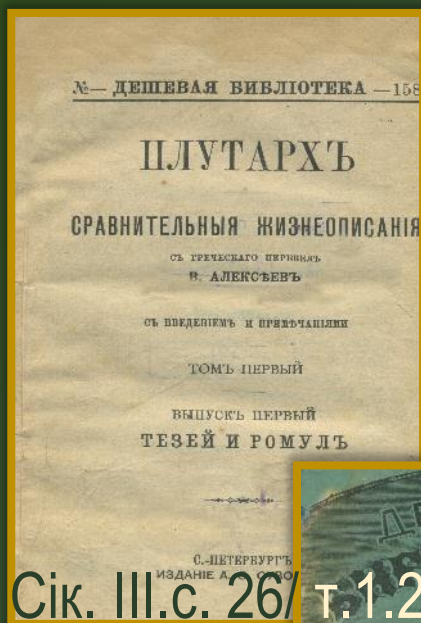
1889

Ао 104617/комп. 1-5

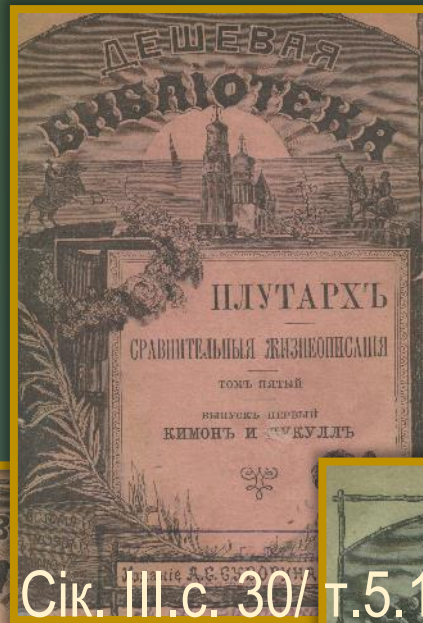
Ао 17919/комп. 1-4

1891

Сік. III.с. 28 / т.3.1-3

Сік. III.с. 30 / т.5.1

1892

Сік. III.с. 32 / т.7.1

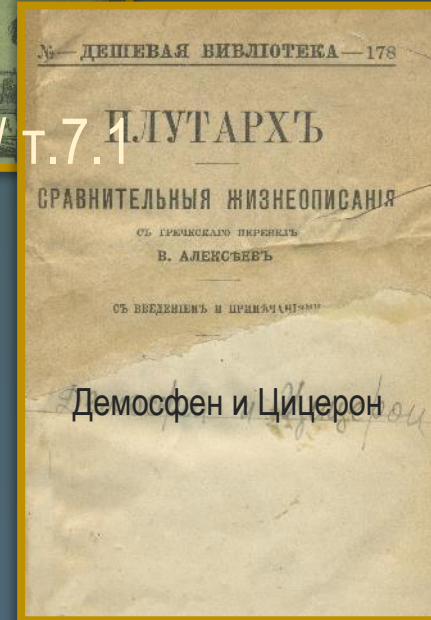
Сік. III.с. 27 / т.2.1

Сік. III.с. 29 / т.4.1

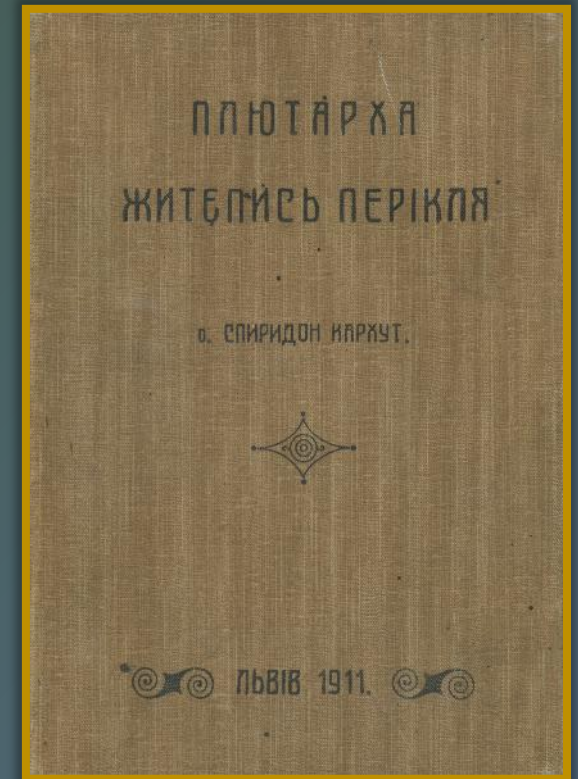
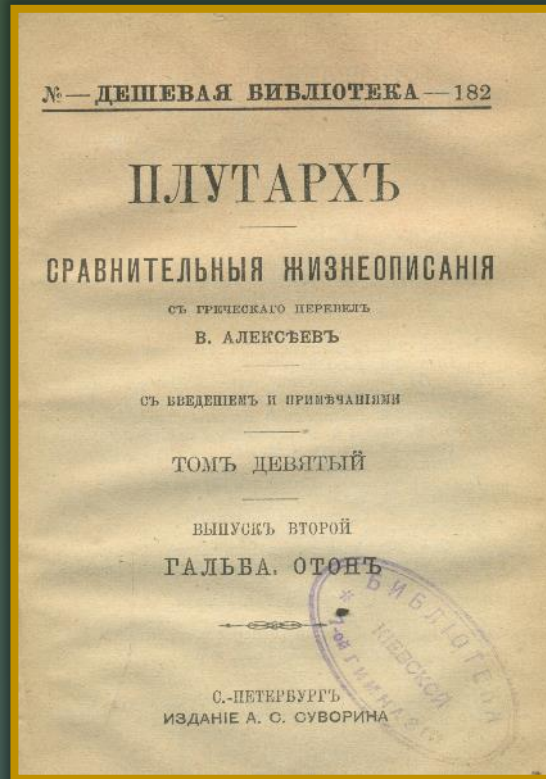
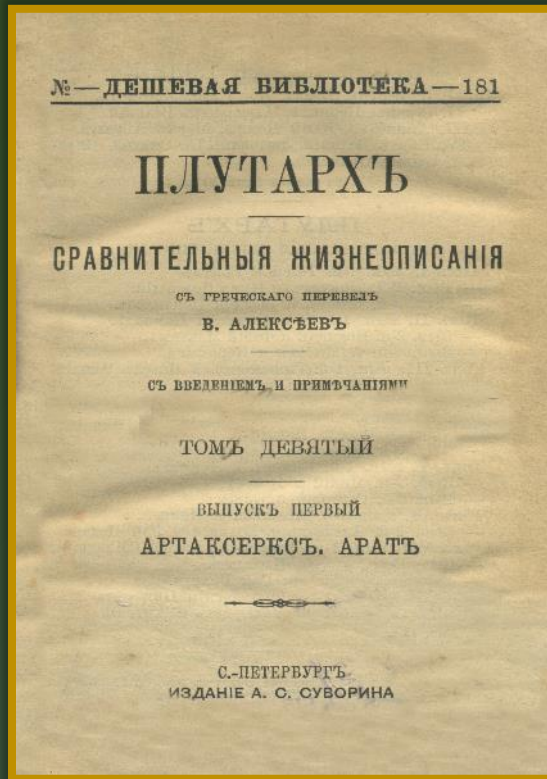
Сік. III.с. 31 / т.6.1

Сік. III.с. 33 / т.8.1

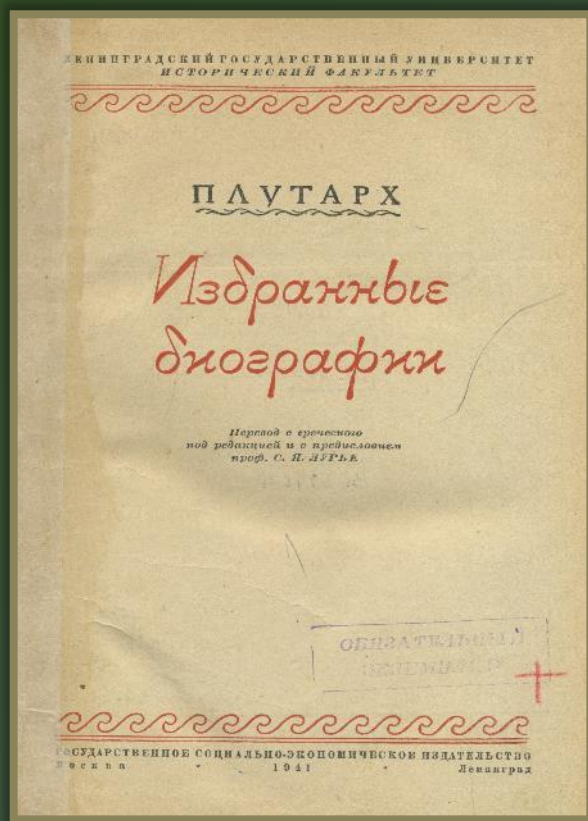
Біографічний жанр не був винайдений Плутархом, але Плутарх першим увів біографічний жанр в історію. В його життєписах на першому плані стоїть не достовірність історичних фактів; у центрі уваги стоїть характер окремої особи — того чи іншого діяча, моральні якості героя. Образи видатних людей він пропонує читачам як зразки для морального вдосконалення, щоб, дивлячись в історію, немов у дзеркало, кожний старався поліпшити власне життя і влаштувати його за прикладом тих, про чиї доблесті розповідає автор.

1893

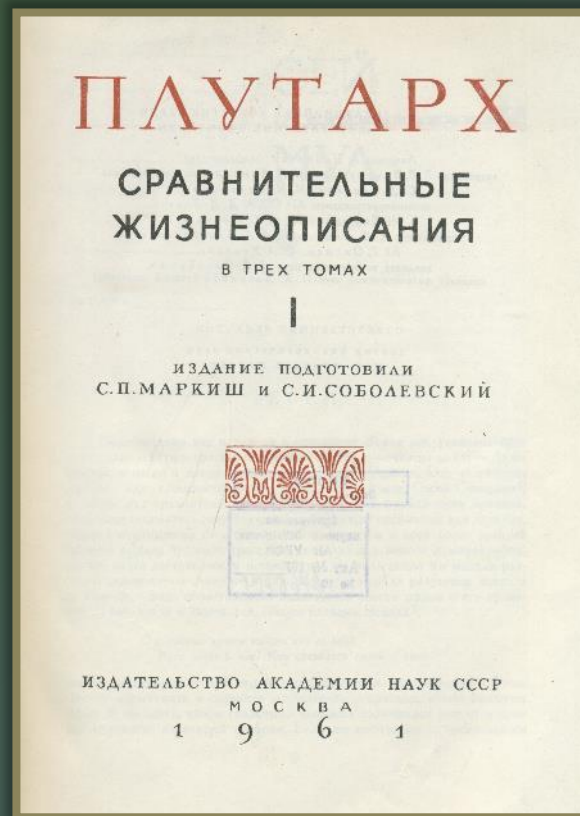

А 51940/ IX. 1-2

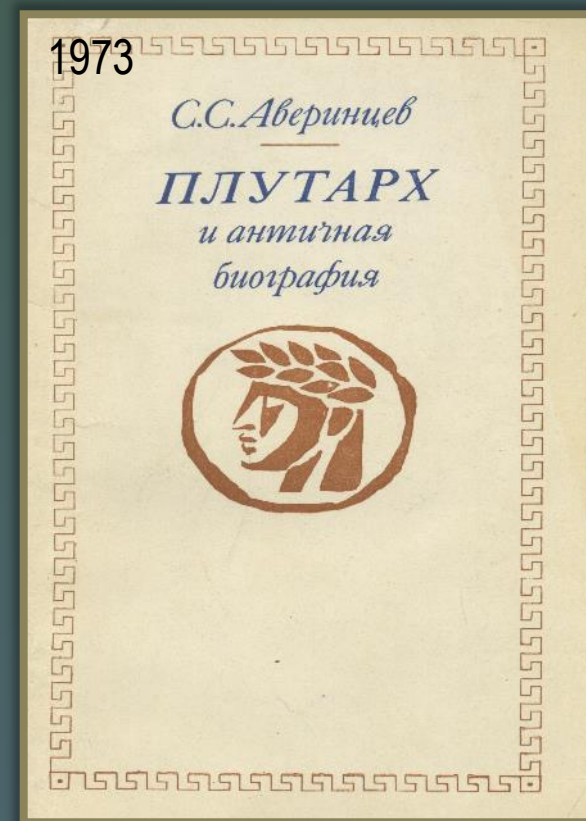
Во 130779

Во 327040

Попов 16691

Михайленко Ва 726

Використано матеріали:

<https://uk.wikipedia.org/wiki/Арістотель>

<https://uk.wikipedia.org/wiki/Плутарх>

<https://zarlit.com/biography/plutarh.html>

https://ir.kneu.edu.ua/bitstream/handle/2010/32419/pos_filos_19_r_3.pdf?sequence=1

https://pidru4niki.com/16280414/filosofiya/antichna_filosofiya

<https://studfile.net/preview/4364403/page:9/>

Книжкова виставка підготовлена Відділом соціокультурної діяльності
Всі права захищені © ВСКД НБУВ
провідний бібліотекар Білецька Л. Д.